

ምዕራፍ ፳፫

ነዶ በነዶ

ወንጌዊ ኬዳሞ በጊጃ ቃለ ሕይወት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውጤታማ አገልጋይ ከሆኑ ውለው አድረዋል። በአገሪቱ ላይ ያንዣቸው የሰደት ወላፊን መጋረፍ ቢጀምርም ወንጌላዊው ግን በርካታ አስፈሪ ፈተናዎችን እያለፉ ወንጌሉን መስበክ ቀጥለዋል። ጊጃ ቃለ ሕይወትም በወንጌላዊ ኬዳሞና በብርቱዎቹ መሪዎቹ የትጋት አገልግሎት ብሎም በእግዚአብሔር ጸጋ በምዕመናንም ሆነ በልዩ ልዩ ዘርፍ በሚያገለግሉ አገልጋዮች መጥለቅቋ ቀጥሏል። በዚህ ጊዜ ወንጌላዊ ኬዳሞ እና ወንጌላዊ ከበደ በልሁ ወንበር ላይ እጅ እየጫኑ የጸለዩበት ዘመን ተቀይሮ የእምባቸውን ፍሬ ማየት ከጀመሩ ሰነባብቷል። በጊዜው በርካታ የአዲስ አበባ ቤተ ክርስቲያናት በኮምፒዩተር መንግስት ተዘግተው በከተማዋ ሳይዘጉ የቀሩት በጣት የሚቆጠሩ የመካነ አየሱስ ቤተ ክርስቲያናት እና እንደ ጊጃ ሁሉ ከመዘጋት በተፃምሮ ያመለጡ ጥቂት የቃለ ሕይወት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያናት ብቻ ነበሩ። ስለሆነም በርካታ የሌሎች ወንጌላውያን አማኝ ቤተ ክርስቲያናት አባላት ለአምልኮ ወደ ጊጃ አጥቢያ ይተምሙ ነበር። ጊጃም የአገልግሎት አድማሷ ሰፍቶ በአስፈሪ የሰደት ወላፊን ውስጥ እያለፈች አዳዲስ ነፍሳት እንደቀድሞ ዘመን ሁሉ ዕለት ዕለት ይበዙላት ነበር። በጊዜው የጊጃ መሪዎች እና አገልጋዮች በሦስት ፈረቃ ሕዝቡን ለማስተናገድ በወሰኑት መሀረት የአሁኗ አምልኮ ከማለዳው 12 ሰዓት ጀምሮ በየሁለት ሰዓት ልዩነት እስከ 6 ሰዓት ድረስ ይካሄድ ነበር።

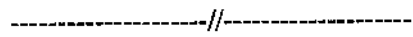
በዚህ ወቅት አማኞች የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ተጠምተው ከ11:00 ሰዓት ጀምሮ ወደ ጊጃ ቅጥር ግቢ ከሩቅ ስፍራ ሳይቀር ይመጡ የነበረ ሲሆን የማለዳው አምልኮ በ12:00 ሰዓት ተጀምሮ በ2 ሰዓት ሲጠናቀቅ ወደ ቤታቸው ይመለሱ ነበር።

ከዚህ በመቀጠልም የሁለኛውን ፈረቃ ለመካፈል የሚመጡ ወይም የመጀመሪያውን እንዳይካፈሉ አዳራሹ ጥቅጥቅ ብሎ ጥልቶ የተዘጋባቸው ምዕመናን በቤተ ክርስቲያኒቱ ቅጥር ግቢ ውስጥ በሲባን ተክልሎ በተዘጋጀው ቦታ እንደየ አመጣጣቸው በሰልፍ እየተደረደሩ ተከማችተው ቆመው ይጠብቁ ነበር። የመጀመሪያው የአምልኮ ፕሮግራም እንደተጠናቀቀም የቤተ ክርስቲያኒቱ ዲያቆናት የመጀመሪያውን ረድፍ ታዳሚዎች በሰልፍ አስወጥተው ወደ ቤተ ክርስቲያኒቱ ጓሮ ከመሩ በኋላ! አዳራሹ ባዶ ሲሆን

የሁለተኛው ፈረቃ ታዳሚ በታላቅ ጉጉት እና በጥድፊያ ወደ አዳራሹ ያስገቡ ነበር። ይህ የሁለተኛ ፈረቃ አምልኮ የሞላበት ሦስተኛውን ፈረቃ ለመጠበቅ ወደ ሲባገው ተመልሶ በተመሳሳይ ሃይት ሦስተኛው ፈረቃ አምልኮ ይካሄዳል።

በዚህ ጊዜ ቤተ ክርስቲያኒቱ ጥቅጥቅ ብላ የምትሞገሳ ሲሆን ሦስቱም ፈረቃ ተመሳሳይ ዝምሬ እና መልእክት እየተረጋገጠው ጥቅ ያለና አውነተኛ በፈተና ውስጥ ያለፈ አምልኮ የሚካሄድባቸው ነበሩ። የቤተ ክርስቲያኒቱ ዲያቆናትም እነዚህን ሦስት ፕሮግራሞች በታ አግኝቶ ለመታደም የሚጓጓ ሕዝብ ለማስተናገድና በወቅቱ የነበረውን የቦታ ጥበት ችግር ለማቃለል በከፍተኛ ትጋት ማገልገል ይጠበቅባቸው ነበር። በአንድ ዕለት በቤተ ክርስቲያን መሰል ፕሮግራም እየተካሄደ ሳለ አንዱ ፈረቃ ተጠናቀቀ ዲያቆናት ሕዝቡን በጥንቃቄ ከአዳራሹ ካስለቀቁ በኋላ ቀጣዩ ፈረቃን ለመካፈል የተሰለፈ ሕዝብ ሲባገ ተፈትቶለት እየተጋፋና እየተሸቀዳደመ በሩጫ ወደ አዳራሹ ተመመ። በዚህ ጊዜ በሩጫ ወደ አዳራሹ የሄደው ሕዝብ በበሩ ለመግባት ሲገፋፋ የቤተ ክርስቲያኒቱ ዋና በር መስታወት በሰዎች ተመትቶ ረገፈ። ይህን የተመለከቱ በዕለቱ አስተናጋጅ የነበሩት አባይ እና አሰማር ይተሰኙ ዲያቆናት ተቆጥተው ሕዝቡን በሩ ላይ አስቆመው በኃይል ይገስጹት ጀመር።

በዚህ ጊዜ ወንጌላዊ ኬዳሞ በቤተ ክርስቲያኒቱ መድረክ አካባቢ ከአቶ ጥላሁን ኃይሌ ጋር ቆመው ነበር። ኬዳሞ የተፈጠረውን ሁኔታ እንዳይም በፍጥነት ከነበሩበት ስፍራ ወደ በሩ በሩጫ መጡ። ሁለቱን ዲያቆናትም "በቀበሌ እገዚአብሔር የለም፤ መስሪያ ቤት እገዚአብሔር የለም፤ እየተባለ እገዚአብሔር አለሁ፤ ብሎ በየግላቸው ነግሯቸው የሰበሰባቸውን ሕዝብ አትናገሩ። ይህ የእምባ ጸሎት ፍሬ የሆነ ሕዝብ ነው። የኛ የጸሎት መልስ የሆነ ሕዝብ ነው። መስታወቱ ይሰበር ነገ እንጠገንዋለን።" ብለው እምባ ባዛለ ንግግር መልሰው ተቆጧቸው። ሕዝቡም ወደ አዳራሹ ገቡቶ ፕሮግራሙን ተካፈለ። መስታወቱም በማግለቱ ተገጠመ።

የጌጃ አጥቢያ በብዙ አማኞች ሳትሞገሳ በፊት እኔ በመጣሁበት ጊዜ ጥቂት አባላት ብቻ ነበሯት። እኔና ከቦደ በልሁም ከእሁድ አምልኮ አስቀድመን በየወንበሩ ላይ እጅ እየጫንን ጌታ ሰው እንዲልክ ስንጸልይ ቆይተናል። ነገር ግን ይህ ወንጌል እንዲስፋፋ የነበረን ጥማት በዚህ ብቻ የተወሰነ አልነበረም። ይልቁንም እኔ ገና ወደ ጌጃ ስመጣ በተሰጠኝ የሥራ ዝርዝር መሠረት ወንጌልን ማዳረስ አንዱ ሥራዬ ነበር እና ወንጌልን የማለራጫ ስልት ነደፍኩ። በዚህም መሰረት ገና ስጃምር ለ14 አዳዲስ አባላት የወንጌል ስርጭት ስልጠና ሰጥቼ ወደዩ አካባቢያቸው አሰማራኋቸው። ወዲያውኑ ቁጥራቸው ጨምሮ ሃያ ሆነ። ይህ ቁጥር እየጨመረ ሂደ ከትንሽ ጊዜ ቆይታ በኋላ 180 የወንጌል መስካሪዎች አሰልጥኝ አሰማርቼ ትልቅ የወንጌል ስርጭት እናካሂድ ነበር።

ከጥቂት የቆይታ ዓመታት በኋላም የጌጃ አባላት ቁጥር 212 ስለደረሰ ያለንን የአገልጋዮች ብዛት ከግምት በማስገባት በደንብ ተዘጋጅተን በዓመት ብቻ 1000 ሰው

ወደ ጌታ ለማምጣት እቅድ ነደፍን። በእቅዳችን መሰረትም የሰለጠኑ አገልጋዮች ሁሉ ለ4 ሺህ ያህል ሰው ወንጌል እንዲመሰክሩ እያደረግን ነበር።

ይህ የወንጌል ሥርጭት አገልግሎታችን ውጤታማ ስለነበረም አዳዲሶቹን አማኞች የደህንነት እና የጥምቀት ትምህርት በመቀጠልም የቤተ ክርስቲያናችንን የእምነት አቋም እያስተማርን በየሦስት ወሩ ልዩነት (በዓመት አራት ጊዜ) የጥምቀት ሥርዓት እናካሂድ ነበር።

በዚህ ወንጌል የመስበክና ያመነትን የማስተማር አገልግሎታችን ሂደትም ብዙ ሳንካ ያጋጥመን ነበር። አንዳንድ ጊዜ ካድሬዎች የምናደርገውን ለማየት አመንን ብለው ይመጡ እና የጥምቀት ትምህርት ተምረው አጠናቅቀው ፈተና አልፈው ለመጨረሻ ጥያቄ እኔ ጋ ቀርበው የነበሩባቸውን አጋጣሚዎች አስታውሳለሁ።

አንድ ጊዜ አብነት አካባቢ የምትኖር አንዲት ወጣት የጥምቀት ትምህርት ተምራ አጠናቅቃ እኔ ጋ ለመጨረሻ ጥያቄ ቀርባ ነበር። እኔም “እንዴት ጌታን ተቀበልሽ? ለምን በክርስቶስ አመንሽ? ከተጠመቅሽስ በጎላ ምን መሆን ትፈልገያለሽ?” ብዬ ጠየቅኳት። በዚህ ጊዜ ልጅቱ በልግ ውስጥ የታመቀውን ምስጢር ገልጧ።

“ከተጠመቅሁ በጎላ እዚህ ሥራ ለመቀጠር ነው የምፈልገው፤ ሥራ የለኝም።” አለችኝ። በጎላ እኔም ሳታምን የጥምቀት ትምህርት ስትማር የኖረችው ሥራ ለማግኘት መሆኑን ስትነግረኝ በዚህ ሁኔታ መጠመቅ እንደማትችል እና እኛ ይህንን ሁሉ የምናካሂደው ለሥራ ፈላጊዎች የሥራ ቦር ለመፍጠር እንዳልሆነ፤ የሚጠመቁ ሰዎች ጌታን ሲቀበሉ በእውነተኛ እምነት ነፍሳቸውን ለማዳን የሚያደርጉት እንደሆነና እምነት ካላቸው ብቻ የጥምቀት ትምህርቱን ተምረው እንደሚጠመቁ ቤተ ክርስቲያንም ለሥራ ፈላጊዎች እንዳልተቋቋሙ አሰረድቼ ከጥምቀት ሥርዓቱ አስወጣኳት።

ልጅቱም በመጨረሻ ይህንን ሁሉ እንደማታውቅ እና ሥራ ለማግኘት ብቻ ብላ እንደተመላለሰች አምና የደህንነትን መንገድ እንደገና “ሀ” ብላ ተምራ ጌታን ተቀብላ በእምነት የጥምቀት ትምህርት በመማሯ ከዚያ በፊትም የነበራት መንፈሳዊ ያልሆነ ባህርይ ተለወጠ። ከዚያም ተጠምቃ የቤተ ክርስቲያን አባል ሆና ትዳር ከመሰረተች በጎላ አሁን ወደ ለሚሪካን አገር ሄዳለች።

በዚህ ዓይነት አሁን ልዘረዘራቸው ከምችላቸው በላይ የሆኑ ሰዎች ከተለያዩ የሕይወት መስክ እየመጡ ጌታን ይቀበሉ እና የዘላለም ሕይወት ያገኙ ነበር። እኔንም እግዚአብሔር ከገጠር አውጥቶ ብዙ የተማሩ ሰዎችን ወደ ራሱ እንዳሰባሰብ ተጠቀመብኝ።

አንድ ጊዜ አንድ በጣም የጠለቀ መንፈሳዊ እውቀት ያለው የኦርቶዶክስ ክርስትና አማኝ የነበረ እና የቤተ ክህነት ትምህርት ያለው ሰው አምኖ ወደ እኛ መጣ። እኔ የሰውየውን ሁኔታ እና ያለውን እውቀት በማየት ለብዙ ወራት ከሌሎች የደህንነት ትምህርት

ተማሪዎች ለይቺ አስተማርኩት። ያ ሰውም በሳል ሰው ስለነበር በመንፈሳዊ ሕይወቱ በሚገባ ጠንክር ጌጃ ቆይቶ የቦሌ አጥቢያ ቃለ ሕይወት ስትከፈት ወደዚያው በማምራት ለረጅም ዓመታት በዲያቆንነት ሲያገለግል ቆይቶ አሁን በአሜሪካ በመኖር ላይ ይገኛል።

ልክ እንደዚህ ሰው ከአድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን የመጣና ዛሬ በቦሌ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን በአንድ ክፍተኛ የአገልግሎት ዘርፍ ላይ የተሰማራ ወንድም ነበር። እርሱም ወደ እኛ ከመጣ በኋላ ቀደም ሲል በአድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን እያለ ተምሮ ስለተጠመቀ በቀጥታ የእኛ አባል ሆኖ መቀጠል ስለፈለገ “ቀድሞ ስለተጠመቅኩ አባል መሆን አችላለሁ ወይ?” ብሎ ሲጠይቀኝ “ዝም ብለህ ትምህርቱን ተማር እና ከዚያ በኋላ ትወስናለሁ” አልኩት።

ከዚያም አምስት ተከታታይ የደህንነት፣ ሃያ ተከታታይ የጥምቀትና በመጨረሻም የቤተ ክርስቲያናችንን የእምነት እቋም አስተምራው ከጨረሰን በኋላ ራሱ መጠመቅ እንዳለበት ወስኖ በመጠመቅ የቤተ ክርስቲያናችን አባል ሆነ። በዚህ ዓይነት እግዚአብሔር እየረዳን ብዙዎች እያመኑ ጠንካራ ደቀ መዝሙር ይሆኑ ጀመር።

በቤተ ክርስቲያን ላይ የነበረው ስደት እየበረታ መጥቶ በመጀመሪያ እነ ሙሉ ወንጌል በመቀጠል መሠረተ ክርስቶስ፣ ገነት እና ሌሎችም ቤተ ክርስቲያናት በመዘጋታቸው በዚህ ጊዜ የእነዚህ ቤተ ክርስቲያናት አገልጋዮች እና አባላት እኛጋ መጥተው ማምለክና መገልገል ጀመሩ።

እኔም የቀጠና ሁለት ሙሉ ወንጌል ቤተ ክርስቲያን ተዘግቶ በህንጻው አጠገብ ባለፍኩ ቁጥር በርካታ አባላት እኛጋ መጽሐፍ ቅዱስ ስለሚማሩ እና ቅርበት ስለነበረን በባም አገን ነበር። ሁል ጊዜም በዚያ አካባቢ ባልፍ “እግዚአብሔር ሆይ እንዴት አይተህ ዝም አልክ? ምንም ዓይነት ድካም ቢኖር ምህረትህ ወዴት ሄደ?” እያልኩ እየጠየቅሁና ልቤ እየተቃጠለ ነበር የምሄደው። ከዚህ የተነሳም እኛ ከሌላ ቤተ ክርስቲያናት የመጡትን በፍቅር ተቀብለን ለመያዝ እንጥር ነበር። አማኑኤል አካባቢ የነበረችው የገነት ቤተ ክርስቲያንም እኔን ልክ እንደራሷ ወንጌላዊ ነበር የምትቆጥረኝ። ብዙ ጊዜ ወደዚያ እየሄድኩ አስተምር ስለነበር አባላቱም እኔን እንደ ራሳቸው አገልጋይ ያዩኝ ነበር። የእነርሱ ቤተ ክርስቲያን በተዘጋች ጊዜም ሁሉም በቀጥታ ወደ ጌጃ መጥተው ነበር። በዚህ የመዘጋት ጉዳይ ላይም ከእነርሱ ጋር ሆነን ለብዙ ጊዜያት እያለቀስን ጸልየናል።

በመጨረሻም ያ ዘመን አልፎ የእምነት ነጻነት ሲታወጅና ቤተ ክርስቲያናቱ እንደገና ሲከፈቱ ሁሉም በሚያዘጋጁአቸው የምስጋና ፕሮግራሞች እየጋበዙኝ አገልግያለሁ። በሰፈረ ገነትና በሙሉ ወንጌል ቤተ ክርስቲያናት በተዘጋጁ የምስጋና ፕሮግራሞች ላይ እየተገኘሁ የእግዚአብሔርን ድንቅ አድራጊነት ሰብኬአለሁ። የእነዚህ ቤተ ክርስቲያናት አባላት በዚያ ዘመን የኛ አባላትን ሁሉ እየቀደሙ ለአምልኮ ጌጃ ይገኙ ነበር።

የቤተ ክርስቲያናችን የሦስት ፈረቃ የአሁኗ አምልኮ በሽማግሌዎች እንዲጀመር የተወሰነው እነዚህ ቤተ ክርስቲያናት በመዘጋታቸው ምክንያት ነበር። እግዚአብሔር በዚያ ክፉ ዘመን እኛን የብዙ ወገኖቻችን መጠለያ ለመሆን ስላበቃን ስሙ ይክበር።

በእነዚያ አስገራሚ ዓመታት ወቅት የነበረውን ጊዜ ሳስታውስ በጣም የሚያስገርመኝ የእግዚአብሔር ሕዝብ ለአምላኩ የነበረው ፍቅር ነው። ያኔ ለሠራነው የተጠናከረ የወንጌል ስርጭት አገልግሎት ብዙ ሰው ፈቃደኛ ሆኖ ራሱን እየሰጠ ያገለግል ነበር። ሕዝቡ የአምልኮ ፕሮግራም ለመካፈል የነበረው ጥማትም እጅግ ያስደንቅ ነበር። አሁኗ በማለጻ ከ 11:00 ሰዓት ጀምሮ እንዲሁም የምሽት አምልኮ ከተዘጋጀም ህዝቡ መጥቶ ቤተ ክርስቲያኒቱን ይሞላል። ያኔ እግዚአብሔርን ማምለክ እንደዛሬ አልረከሰም ነበር።

በዚህ ዘመን ምዕመኑ በፈለገበት ሰዓት መጥቶ ማምለክ እንደሚችል ስለሚያስብ በፈለገው ሰዓት ሁሉ ለመምጣት ተረጋግቶና አርፍዶ ነው የሚጀርሰው። በዚያ ዘመን ግን ከስደቱ የተነሳ በየቦታው በሩ ስለተዘጋጋ ሰው ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ለመሆን ይተጋ ነበር።

ያመኑትን ማሳደግ

በዚያን ዘመን ወንጌል ሰብክን ሰዎችን አባል ማድረግ ላይ ብቻ አናተኩርም ነበር። በአገልግሎቱ የማተኩርባቸው ሦስት ነገሮች ወንጌልን መስበክ፣ ያመኑትን ማስተማርና የበለሉ ተተኪ አገልጋይ ክርስቲያናች ማድረግ ላይ ነበር። ብዙህ ዓላማችን መሰረትም ያመኑትን (ከ20-30 የሚሆኑትን) በአንድ ላይ የደህንነት እና የጥምቀት ትምህርት በተለያዩ አስተማሪዎች አስተምረን ስንጨርስ ያስተማራቸው ሰው ፈትኖ ማለፋቸውን ያረጋግጣል። ከዚያም ወደ ጥምቀት ከመሄዳቸው በፊት ወደ ሽማግሌዎች ይቀርቡ እና ከሽማግሌዎች ጋር አያንጻጻፋቸውን እናነጋግራቸዋለን።

ይህንን ሁሉ ሂደት በማለፍ አንድ አማኝ ተጠምቆ የቤተ ክርስቲያናችን አባል ከሆነ በኋላ ደግሞ ለአባላት የተዘጋጀ ትምህርት ወደሚማርበት ጎብረት ይሻገራል። በጊዜው በሐዋርያት ሥራ፣ በዮሐንስ ወንጌል፣ በሮሜ እና በመሳሰሉት መጻሕፍት ላይ የተዘጋጁ በአንድ ዓመት ውስጥ የሚጠናቀቁ እና በየሦስት ወራቱ የሚሰጡ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መጻሕፍት ነበሩ። በአንድ ቡድን ውስጥ አምስት ሰው ብቻ የሚመደቡባቸው የመጽሐፍ ቅዱስ የጥናት ቡድኖች ይቋቋማሉ። በእነዚህ ቡድኖች አማካኝነትም ጥናቱ በሳምንት ውስጥ በተመደበለት ጊዜ እና ሰዓት በቋሚነት ይካሄዳል። በዚያ ዘመን በአዲስ አበባ ከተማ በልዩ ልዩ ስፍራዎች በእኛ አባላት ብቻ የሚካሄዱ ከ100 በላይ የጥናት ቡድኖች ነበሩን።

ወንጌላውያን እነዚህን ልዩ ልዩ የጥናት መምሪያዎች አዘጋጅተን ለሽማግሌዎች እናቀርብና ታይቶ አገልግሎት ላይ ይውላል። በዚህ አገልግሎት ውስጥ በጣም

...ጋራያችን እና አጋጥችን የነበረው አቶ ጥላሁን ኃይሌ ነበር። አቶ ጥላሁን አንድ አቅድ ሲቀርብለት ቶሎ የሚቀበል ሰው አይደለም። ብዙ ጥያቄ ያነሳል። “ለምን አስፈለገ? እንዴት ሊፈጸም ይችላል? እንዴት ይቀጥላል?” በማለት ብዙ ይጠይቃል።

አንድ ጊዜ ካመነበትና ከተቀበለ በኋላ ግን በሙሉ ልቡና ኃይሉ እያገዘ ሠርቶ የሚያሠራና ሥራ እንዴት መሠራት እንዳለበት የሚያውቅ ትጉህና ታታሪ መሪ ነበር።

እዚህ ጋ ስለ አቶ ጥላሁን ትንሽ መናገር እሻለሁ። አቶ ጥላሁን ያኔ በኛ ቤተ ክርስቲያን ካሉት በጣም የተሰጡ መሪዎች አንዱ እና በብዙ ትጋት የሚያገለግል ወንድም ነበር። በተለይ ከቤተ ክርስቲያን የጠፉ (የቀሩ) ሰዎችን ፈልጎ በማግኘት ማንም የማይስተካከለው ትልቅ አገልጋይ ነበር። ዛሬ በአዲስ አበባ የቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያናት የአቶ ጥላሁንን ዓይነት ሥራ የሚሠራ ሰው ፈጽሞ አልተነሳም። ይህንን ሳስብም ልቤ በጣም ያዝናል።

እኔ ጌጃን ካወቅሁበት ጊዜ ጀምሮ ቤተ ክርስቲያን የነበራት አንድ ትልቅ ልማድ በየዓመቱ ለአንድ ወር የሚቆይ ትምህርታዊ ኮንፈረንስ ማዘጋጀት ነበር። ይህ ኮንፍራንስ ሲዘጋጅ ከጌጃ ቃለ ሕይወት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውጪ ባለ የተለየ ስፍራ የሚዘጋጅ ሲሆን በአብዛኛው በመካነ ኢየሱስ ሴሚናሪየም ይካሄድ ነበር፤ አንድ ጊዜም ሳንጋኖ ሄደናል። ይህ ኮንፍራንስ ሲዘጋጅ የጌጃ አባላትና ሕጻናት (ልጆቻቸው እንኳ ሳይቀሩ) ሙሉ ፕሮግራሙን ይካፈሉ ነበር። በዚያ ዘመን ክርስቲያናት ከየትኛውም ጉዳይ የሚቀድም ጉዳያቸው ክርስትናቸው እና ኅብረታቸው ነበር። ያኔም (በተለይ በሳንጋኖ በተካሄደው ፕሮግራም ጉዞ ወቅት) መኪና ዋናው መንገድ ጻር ሲቆም ሕዝቡ ሁሉ ሴቶቹም ዕቃቸውን ተሽክመው በዚያ አድካሚ መንገድ እንዴት ተንገላትተው እንደደረሱ ዛሬም ድረስ በዓይነ ህሊናዬ ይታዩኛል።

ሳንጋኖ በነበረን ቆይታም እነ ወተቴ እንደሻው፣ አልማዝ በቀለ፣ ቀለሚ ኃይሌ፣ ቆንጂት ዲኬ፣ ... የመሳሰሉ እህቶች ምግባችንን እያዘጋጁ ትምህርቶቹንም በትጋት እየተማሩ በብዙ ዋጋ የሚከፍሉ ጠንካራ አገልጋዮች ነበሩ።

እኔ እና የአገልግሎት አጋሪ የሆነው ከበደ በልሁም ብዙ ኃላፊነቶችን ተሽክመን እናስተባብር ነበር። ከበደ በልሁ በጣም ትጉህ እና ፈጣን ደግሞም ብሩህ አዕምሮ የነበረውና በሁሉ አቅጣጫ የሚዘረጋ ሰው ነበር። ለእኔ ተገቢውን አክብሮት በመሰጠት ዝቅ ብሎ የሚታዘዘኝ ጥሩ የአገልግሎት አጋሪ ስለነበር የእርሱን የዚያ ዘመን ትጋት አስከ ዛሬ ድረስ አስታውሳለሁ። ከበደ በኔ የመጀመሪያ የአገልግሎት ዓመታት አብሮኝ ሲያገለግል ቆይቶ ብዙም ሳይቆይ ተለይቶን ከአገር ወጥቶ ነበር፤ በመጨረሻም ውጪ አገር እያለ ነፍሱ ወዳገሰገለው ጌታ ተሰብስባለች።

በእነዚያ የአንድ ወር ዓመታዊ ኮንፍራንዶቻችን ላይ የቤተ ክርስቲያኒቱ አገልጋዮች በአጠቃላይ በጋራ ሆነን ያሳለፍነውን ዓመት የሥራ ክንውን በመገምገም በመጨረሻ

ዓመት አገልግሎት ላይም እናቅዳለን። ለቤተ ክርስቲያን ምን ትምህርት እንደሚያስፈልገው ታስቦ እና ተጻልዮ በመጪው ዓመት ስለሚሰጠው ትምህርት በማመን መቼ መሰጠት እንዳለበትም ይወስንና ይታቀድ ነበር።

በዚህ ዓይነት በጥንቃቄ፣ በትጋት እና በፍጹም አንድነት እየሠራን ጊጃ መሠረተ ሕይወት በብስለትም ሆነ ተተኪ አገልጋዮችን በማፍራት በሦስቱም አቅጣጫ እንደሚገባ ልታድግ በቅታለች። እግዚአብሔር ይመስገን።

በዚያ የሶሻሊስት መንግስት ዘመን አስፈሪ፣ በነበረው ወታደራዊ አገዛዝ በኩሪያችን ብዙ አደጋ ቢያንገሩብም እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ሆኖ ስለሠራ ነዶ በነዶ እየሆንንና ብዙ ምርኮም እናገኛን ነበር። ጊጃ ከነበረን ፍሬአማነት ባሻገርም በብዙ አቅጣጫ እግዚአብሔር ድልን ይሰጠን ነበር። ከእነዚህም ድሎች አንዱን በዋቢነት አንስቼ ልተርክ እሻለሁ።

ጊዜው ልክ አጼ ጋይለ ሥላሴ ከመንበረ ስልጣናቸው የወረዱበት እና የአገራችን የፖለቲካ ትኩሳት በጣም የተጋጋለበት ነበር። እኔም ምንም እንኳ ለአዲስ አበባ ኑሮ አዲስ ብሆንም ለወንጌል አገልግሎት አዲስ አልነበርኩም። የአገልግሎት በር ሲከፈት ወደተለያዩ አካባቢዎች እየሄድኩ አስተምር እና አገልግል ነበር። በዚህ ሁኔታ እያለንም የቤተ ክርስቲያናችን ቀደምት ሽማግሌ እና እኔ ወደ ጊጃ አንድዛወር ከጠሩኝ መሪዎች አንዱ የሆነው አቶ ላቀው በሚኖሩበት ጎፋ ገብርኤል ቤተ ክርስቲያን አቅራቢያ አቶ ጌታቸው ክ/ማርያም በሚባል ትጉህ ወንድም ቤት ቅዳሜ ቅዳሜ ሰዎች እየተሰበሰቡ አስተምር ነበር። ይህንን ትምህርት ሰው እየወደደው ተጠራርቶ ስለመጣ የሚካፈለው ሰው ቁጥር እየጨመረ መሄድ ጀመረ። እኔም በዚህ ዓይነት ከመኖሪያ ቤቱ እየተመላለስኩ ከአንድ ዓመት በላይ ሳስተምር በመቆየቴ የነበረው ጎብረትም እየጠነከረ ሄደ።

ልክ በዚህ መልኩ እየቀጠልን እያለንም በወሎ ክፍለ ሀገር የወንጌል ስርጭት አገልግሎት ሲሰጡ የነበሩት የወንድማማች ቤተ ክርስቲያን መስራች ሚስቶናውያን ይህንን ጎብረት መጥተው ይካፈሉ ጀመር።

ከተወሰነ ጊዜ ቆይታ በኋላም እኔ በማስተማር አቶ ጌታቸው ክ/ማርያም ደግሞ በማስተባበር ስናገለግለው የቆየነውን ጎብረት ሚስቶናውያን የራሳቸው አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ለማድረግ ፈለጉ። ይህንኑ ፍላጎታቸውንም ለቤተ ክርስቲያናችን መሪዎች ጥያቄ አድርገው አቀረቡት። የጊጃ መሪዎችም ጎብረቱ የወንድማማች ቤተ ክርስቲያን የጎፋ አጥቢያ ሆኖ እንዲመሰረት ፈቀዱ። እኔም በዚያ ስፍራ ስለጥ የቆየሁት አገልግሎት አዲስ ቤተ ክርስቲያን በመትክል በፍሬያማነት ተጠናቅቆ ወደ ቀጣዩ አገልግሎት አመራሁ።

ምዕራፍ ፳፬

ከሰማርያ ወደ ዓለም ዳርቻ የመዘርጋት ጅማሬ

(ኬንያ)

ወንጌላዊ ኬዳም የኢየሱስ ክርስቶስን መስቀል በፍቅር ተሸክመው ለመዞር ቃል ከገቡ ጀምሮ እግዚአብሔር በላካቸው ምድር ሁሉ በታማኝነት ለወንጌሉ ዓላማ ብቻ እየኖሩ ለብዙዎች መዳን፣ መታነጻና የወንጌሉን አደራ ተረክቦ መሰማራት ምክንያት ሆነዋል። እግዚአብሔርም የአገልግሎት አድማላቸውን ዕለት ዕለት እያሰፋ ከሻሸን በበቅሎ ወደ ጦቶ፣ ከጦቶ በመኪና ወደ አዲስ አበባ አሻግሯቸው የአዲስ አበባ ከተማ ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ሆነዋል። የሚታመኑበትና ታማኝ የሆነ አምላካቸውም የአገልግሎት ካሰማቸውን አስፍቶ እንደገና ከመኪና ወደ አውሮፕላን ተሻግረው ከኢትዮጵያ ውጪ ሄደው የሚያገለግሉበትን ዘመን አመጣ።

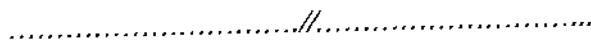
በ1976 ዓ.ም በኬንያ ያሉ ኢትዮጵያውያን ኬዳም ኬንያ ሄደው እንዲያገለግሏቸው የጥሪ ደብዳቤ ላኩ። ሆኖም ነገር ሁሉ በጠበበት ሰዚያ ከባድ ዘመን በሀገራችን አገራቱን እየመራ ካለው መንግስት ርዕዮተ ዓለም ጋር የማይሄድ ዓላማ ይዞ ለሚነሳ ሰው የጉዳዩ መሳካት እጅግ አጠራጣሪ ነበር። ብዙዎችም ከአገር ለመውጣት ብዙ ተገቢነት ያለው ሰነድ አቅርበው እየተከለከሉ ቀርተዋል። ኬዳምም ከኬንያ በመጣው የአገልግሎት ጥሪ መሰረት ፈቃድ ሲጠይቁ ወደሚመለከተው የመንግስት ቢሮ ባመሩበት ወቅት እንደተለመደው የጥያቄ መዓት ቀረበላቸው። "ለምን? በምን ምክንያት? እንዴት? እና ማን ጋ ትሂዳለህ?" የሚሉ ጥያቄዎችን በተከታታይ መለሱ። በተለይም ዋነኛውን የጉዞአቸውን ዓላማ አስመልክቶ ብዙ ተጠየቁ። ወንጌላዊውም እንደሌላው ምንም ሳያደብስብሉ "ለአገልግሎት ተጠርቻለሁ" ብለው ተናገሩ። ጋላፊዎቹም መልሳቸውን ለሙ እና "አንተ እውነት ስለተናገርክ ሂድ።" ብለው የይለፍ ፈቃድ ተሰጣቸው።

ይሁንና ወንጌላዊው የኬንያውን ጉዞ ዝግጅት በማጠናቀቅ አስፈላጊውን መስፈርት ሁሉ አሟልተው ዕቃቸውን ሸክከፈው ከተነሱ በኋላ እርሳቸው በውል ባልገባቸውና

ከአውሮፕላን ጋር እንደተያያዘ በተነገራቸው ምክንያት የዚያ ዕለት በረራቸው ተሰርጎ ወደ ቤታቸው ተመለሱ። በጊዜውም አስቀድመው ፕሮግራም ባደረጉት መሰረት የጊዜ ቃል ሕይወት ቤተ ክርስቲያን መሪዎች እና አገልጋዮች የዝግጅት እና የመተናነጽ ጊዜ ለመውሰድ ወደ ባቦጋያ ይጓዙ ነበር። ኬዳምም ቀጣዩ የጉዞ ሁኔታ እስኪመቻች ከጊዜ ወገኖች ጋር አብረው ወደ ባቦጋያ አመሩ።

በጊዜው የኬንያው ጉዞ በመስተጓጎሉ ቅሬታ ተሰምቷቸው ስለነበር ባቦጋያ እንደደረሱ በግላቸው በእግዚአብሔር ፊት ተገብርክከው ጸለዩ። ጸሎታቸውን አጠናቅቀው ሲነሱም እግዚአብሔር ጉዞአቸውን ያስተጓጎለው ለመልካም እንደሆነ በግልጽ ተናገራቸው።

ኬዳምም ስለ ጉዞአቸው ከሚያውቁት የወቅቱ የጊዜ መሪዎች አንዱ ለነበሩ ለአቶ ጥላሁን ኃይሌ ከእግዚአብሔር የሰሙትን ተናገሩ። በጊዜው ባቦጋያ ሀይቅ ዳርቻ ባለ ሜዳ ላይ እየተዘናኑ የነበሩትን አቶ ጥላሁን ኃይሌን ተጠግተው "ከኬንያ ስለቀረሁ አዘኜ ነበር። አሁን ስጸልይ ግን ነገሩ ለበጎ እንደሆነ እግዚአብሔር ትክክለኛ መልስ ሰጠኝ።" አሏቸው። ወዲያውም ኬዳም ይህንን ሃሳብ ሊያጋሩ እና በሌሎች ጉዳዮች ላይም ሊጨዋወቱ ወደ ሌሎች ዘወር ሲሉ አቶ ጥላሁን ኃይሌም እዚያ ሜዳ ላይ በጊዜው ይዘዋት የነበረችውን ትንሽ ሬድዮ እየጎረጎሩ ቆዩ። ከጥቂት ጊዜ ቆይታ በኋላም አቶ ጥላሁን ወደ ሬድዮው እያመለከቱ ኬዳምን ይጣሩ ጀመር። "ኬዳም... ኬዳም ሰማ። አንተ እንዳልከው ጉዞህ መሰረዙ ለመልካም ነው።" እያሉ በጣም ይደሰቱ ገቡ። አቶ ጥላሁን በሬድዮ ሰምተው የተደነቁበትና የተደሰቱበት ዜና በጊዜው በኬንያ ትልቅ ብጥብጥ ተነስቶ ብዙ ሰው እንደሞተ እና ብዙ ሰቶች እንደተዘረፉ በመገናኛ ብዙኃን መዘገቡ ነበር። በዚህ መልኩ እግዚአብሔር አገልጋዩን በማያውቁት አገር ሊያጋጥማቸው ከነበረ አደጋ እና ሁከት ታደጋቸው።

የኬንያ ጉዞ በመጀመሪያ የእግዚአብሔር እስደናቂ ጥበቃ ከክፉ ሊጋርደኝ ቢስተጓጎልም ግን ከነ ጭራሹ አልቀረም ነበር። ስለሆነም መጋቢት ወር ጉዞው ተስተጓጎሎ ቀርቼ ብዙም ሳልቆይ በግንቦት ወር ላይ ሁኔታዎች ተመቻችተው ለመጀመሪያ ጊዜ ከኢትዮጵያ ወጥቼ በሌላ አገር ለማገልገል በቃሁ።

እግዚአብሔር ረድቶኝም በኬንያ ቆይታዬ ያለ ዕረፍት ያገለገልኩበት ውጤታማ ጊዜ ሆነልኝ። ሁል ጊዜ ለኛ ብቻ እረፍት አደርግ የነበረ ሲሆን በተቀሩት ቀናት ሁሉ ግን ኬንያ ያሉ ኢትዮጵያውያንን አገለግል ነበር። በፕሮግራሙ ላይ ልዩ ልዩ የደህንነት መልዕክቶችን ጨምሮ በመሰረታዊ የክርስትና ሕይወት ላይም ከኤፌሶን መጽሐፍ ተከታታይ ትምህርት አስተምራለሁ። በመጨረሻም የቆላስዶስን መጽሐፍ አስተምራለሁ ነበር።

በኬንያው ቆይታዬ ማ/ር ብራንት የሚባሉ ፈረንጅ አብረውኝ ያገለገሉ ሲሆን ያላለፍኳቸውን ጊዜያትም የኖርኩት በእኚህ ሰው ቤት እና ጊጃ አብረውኝ በነበሩት አቶ ብርሃኑ ደረሰ ቤት ነበር። በመጨረሻም አቶ ብርሃኑ ወደ ኢትዮጵያ ስመለስ አብሮኝ መጥቷል።

ኬንያ በቆየሁበት ጊዜ በዚያ ዘመን ከነበረው ስደት የተነሳ ከአዲስ አበባ ኮብልለው የሄዱ በርካታ የማውቃቸውን ኢትዮጵያውያን አግኝቻለሁ። እንደውም በሄድኩ ማግስት ከአቶ ብርሃኑ ደረሰ ልጅ ጋር ከተማውን ለማየት እየተሟሟኝ እያለ በድንገት በመንገድ የሚያልፉ የቀድሞ የኔ ተማሪዎች አግኝተውኝ ሳንጋብዝህ አንሰቅህም ብለው ናይሮቢ ከተማ ውስጥ ትልቅነቱ ወደሚታወቀው ኬንያታ ሆቴል ወስደው ጋብዘውኝ ተለያዩን።

ኬንያ በነበረኝ አጭር ቆይታ አንድ ነገር ለማስተዋል ችዬ ነበር። እዚያ የነበረኝን የአገልግሎት ጊዜ እንደጨረስኩ እነ አቶ ብርሃኑ ለአንድ ሳምንት ያህል "ለምን ምምባሳ ሄደህ አታርፍም?" የሚል ሃሳብ አቀረቡ። በጊዜው እነርሱ ይህን ሃሳብ ያቀረቡት እኔ ኢትዮጵያ ውስጥ ያለብኝን የአገልግሎት ጫና እና በአዲስ አበባ እና በልዩ ልዩ ቦታዎች እየተዘዋወርሁ እንደማገለግል ስለሚያውቁ ነበር። እነርሱ ጋ በቆየሁባቸው ሁለት ሳምንታትም ቢሆን ያለ እረፍት ማገልገሌን አይተዋል። ስለሆነም ሆሃባቸው ወደ አዲስ አበባ ከመመለሴ በፊት እረፍት አግኝቼ እንድሄድ ነበር።

እኔ ግን ልቤ ፈጽሞ ኬንያ የመቆየት ፍላጎት አልነበረውም። እንዲያውም ኢትዮጵያ ያለውን እና በአስጨናቂ ሁኔታ ውስጥ የሕዝቡን በትጋት እግዚአብሔርን ለማምለክ የመሰባሰብ ባህል አስታውሼ ቶሎ በመመለስ በዚያ ሕዝብ መካከል መገኘት ናፈቀኝ። የኬንያውን የቤተ ክርስቲያን ሁኔታ ከኢትዮጵያው ጋር ሳመዛዘን አንድ የታዘብኩት ክስተት ትዝ አለኝና ነገርኳቸው።

አዲስ አበባ በሚገኘው የመኖሪያ ቤታችን እኔና ልጆቼ በበጋ ወራት በግቢአችን ያሉ አትክልቶችን የውሃ ማጠጫ ጎማ ከቧንቧ ጋር አስረን ውሃ እናጠጣ ነበር። ውሃውን በጎማው ወደ ተለያዩ ቦታዎች ለማዳረስ አንድንኛልም በተለይ ራቅ ወዳለ ቦታ እንዲሄድልን የጎማውን ጫፍ በጣታችን እናጥነዋለን። በዚህ ጊዜ ውሃው በጋይል ተሰፈንጥሮ ይወጣና ወደምንፈልገው አቅጣጫ ረጅም ርቀት ይሄዳል።

እኔም ይህን ታሪክ ለኬንያ የኢትዮጵያውያን ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ነገርኳቸው እና "በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ላይ ልክ እንደዚህ ዓይነት ጣት አለ። ይህ ጣት የመከራ እና የስደት ጣት ነው። ህዝቡ በስደት እና በመከራ ውስጥ ቢሆንም ያ ጣት ልክ እንደ ውሃው ለህዝቡ የጸሎት እና የአገልግሎት ጋይል ይጨምራል። ይህም ለኔ እግዚአብሔር በዚያ ስፍራ እንዳለ ያሳየኛል። እዚህ ያለውን ሁኔታ ግን ውሃው ሲለቀቅ ዝም ብሎ እንደሚፈሰው ዓይነት አድርጌ አየዋለሁ" ነበር ያልኳቸው።

“እናንተ እዚህ ተዘናንታችሁ ስለምትኖሩ ከእግዚአብሔር ጋር የያዘችሁትን ቀጠሮ እንኳን በደንብ አክብራችሁ አትመጡም። ሁል ጊዜ ተዘናንታችሁ አርፍዳችሁ ነው የምትመጡት። በኢትዮጵያ ግን ገና ሳይነጋ በማለፍ የጸሎት ቤቱ በህዝብ ግጥም ብሎ ይሞላል። እኔ እዚያ እግዚአብሔር ባለበት ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር አብሬ መሆን ስለምፈልግ ቶሎ ብመለስ ይሻለኛል።” ብዬአቸው ወዲያውኑ ወደ አዲስ አበባ ተመለስኩ። ሁል ጊዜ እግዚአብሔር ባለበት ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መሆን ከምንም በላይ የተሻለ ነው።

ምዕራፍ ፳፭

መብዛት

የሰናፍጫ ቅንጣት

በጊዜ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን አስፈሪዎቹ የጭንቀት ዓመታት አልፈው የቤተ ክርስቲያን መዘጋት እና የአገልጋዮች መታሰር ስጋት ተወግዷል። የቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያንም በከፊተኛው አገር አቀፍ ቢሮ አማካኝነት ከመንፈሳዊ ሥራዎቿ ጎን ለጎን በርካታ ልማታዊ ሥራዎችን በመሥራት በብሔራዊ ደረጃ አስተዋጽኦ የምታበረክት ሆናለች። የጊዜ መሪዎችም አንዳንዶቹ ባሉበት ሲቆዩ ሌሎቹ ደግሞ ከምኒስታዊው መንግስት ሳይቀር አስገዳጅ ሆኖበት በልዩ ልዩ ረጂዎች በተጀመሩት የልማት እና እርዳታ ቢሮዎች (የቃለ ሕይወትን ጨምሮ) እንዲሁም በመንፈሳዊ እና በክርስቲያናዊ ተቋማት ውስጥ እየተቀጠሩ በጋላፊነት ማገልገል ጀምረዋል። ከዚህ የተነሳም ቤተ ክርስቲያንም ሆነች መሪዎቿ እና አገልጋዮቿ የሚሰጧት እና የሚገኙበት ዘመን አልፎ የሚከበሩበት እና በበጎ ተጽእኖአቸው የሚወደሱበት ዘመን እየመጣ ነበር።

በዚህ ጊዜ በአስጨናቂው የሰደት ዘመን እንደሚገባ የወንጌሉን ብርሃን ያበራቸው ጊዳም በብዙ ፍሬ ተሞልታ ተጽእኖዋ የጨመረ፣ ልጆች ተወዳጅ መንፈሳዊም ሆነ ዓለማዊ ትምህርት የሚያገኙበት ትምህርት ቤት፣ አገልጋዮች ለአገልግሎት የሚዘጋጁበት ማዕከል፣ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች እና መሪዎች ለአጠቃላይ ወንጌላውያን አማኞች በረከት የሚሆኑ፣ ዘማሪያንን፣ ሰባኪያንን፣ የሥነ-ጽሑፍ ባለሙያዎችን ... ወዘተ እያፈራች ብርሃኗ ጨምሯል።

ይሁንና በዘመኑ ከነበረው የቤተ ክርስቲያን መብት መገደብ እና በከተማው የነበሩ የቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያናት በቁጥር እጅግ ጥቂት ከመሆናቸው የተነሳ ጊዳ የአንድ አካባቢ ሳይሆን የመላ አዲስ አበባን የቃለ ሕይወት አባላት የያዘች አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ነበረች። የጊዳ አባላት ከከተቤ ሰሜን ጫፍ እስከ ደቡብ ምስራቁ ካራ ቆራ ጫፍ፣ ከደቡብ አቃቂ እስከ ሰሜን-አዲሱ ገበያ በብዙ ኪሎ ሜትር ርቀት ተበታትነው ይኖሩ ነበር። በየክፍሉ ሃገሩ የሚያመልኩበት ቤተ ክርስቲያን ያልነበራቸው አማኞችም አዲስ አበባ ሲመጡ ጊዳ መጠጊያቸው ነበረች። ቤተ ክርስቲያን ብዙዎች ብዙ ኪሎ

ሜትሮች አቋርጠው የሚመጡበት እንደ ኢየሩሳሌም ያላች ቅድስት ምድር ሆና ትታይ ነበር።

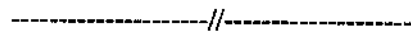
በዚህ ሁኔታ ዓመታት እየነገዱ እያለም አንድ እሁድ ከሰዓት በኋላ አራት ኪሎ-
ሞረገኛውና የቤተ ክርስቲያን የብዙ ዘመን አገልጋዮች በሆኑት ወ/ሮ ብርቱካን
ጥላሁን እና አቶ ብርሃኑ መኖሪያ ቤት የጊጃ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን የመሪዎች
እና የአገልጋዮች ኅብረት ይካሄድ ነበር። በዚህ ዕለት ወንጌላዊ ኬዳሞም የኅብረቱ
አካል ሆነው በስፍራው ተገኝተዋል። የኅብረቱ ፕሮግራም ከተጀመረ በኋላም
ከእግዚአብሔር ቃል መልእክት እንዲያቀርቡ ተጋበዙ።

ወንጌላዊው በአለቱ መልእክት ለማቅረብ ተዘጋጅተው ባይሄዱም ባለብት ሆነው ጸለዩ
እና የሚያነሱት ቃል ተሰጣቸው። መጽሐፍ ቅዱሳቸውን ከፍተውም ለጉባኤው ያንን
ቃል አነበቡ። 2ኛ ነገስት 6:1-7

“የነቢያትም ልጆች ኤልሳዕን እነሆ በፊትህ የምንቀመጥበት ስፍራ
ጠብቦናል። ወደ ዮርዳኖስም እንሂድ፤ ከእኛም እያንዳንዱ ከዚያ ምስሶ
ያምጣ የምንቀመጥበትንም ስፍራ በዚያ እንሥራ አሉት፤ እርሱም ሂዱ
አለ። ...” ቁጥር 2

ከፍሉን ለጉባኤው ካነበቡ በኋላም “በጸሎት ላይ እያለሁ ነው ይህ ቃል የመጣልኝ።
እኛም አሁን ያለንበት ጸሎት ቤት ጠብቦናል። ለወደፊት ምንድን ነው የምንሆነው?
የቤቱ መጥበብም በጣም አስቸግሮናልና ዝም ብለን እንየው? የግድ አንድ እርምጃ
መውሰድ አለብን?” ብለው ተናገሩ። “ጊጃ እንዲሁ ባለ ሁኔታ መቀጠል የለባትም”
አለ። ይህ ሃሳብ ከተነገረ በኋላ በስፍራው የነበሩት የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች እና
አገልጋዮች በሙሉ በአንድ ሃሳብ ተሰማሙ።

በዕለቱ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች የሆኑት አቶ ላቀው ተሰማ፣ አቶ ጥላሁን
ጋይሌ፣ አቶ ወልደ አምላክ ዲኬ፣ አቶ ደምሴ ማዴ፣ አቶ ሽፈራው ወ/ሚካኤል፣ አቶ
ብርሃኑ ደረሰ እና ባለቤቶቻቸው በሙሉ በስፍራው ነበሩ። ከወንጌላዊ ኬዳሞ ጋር
አገልጋይ የነበሩትም ሽመልስ ወዳጅ፣ ወ/ሮ ቀለሚ ጋይሌ እና ሽፈራው ፈይሳም
በስፍራው ነበሩ። ሁሉም እግዚአብሔር በዕለቱ ባስተላለፈላቸው ሃሳብ ተሰማምተው
በዚያ ስብሰባ ላይ ስለ ጉዳዩ ጸሎት ተደረገ።

በዚያች የአገልጋዮች እና የመሪዎች ኅብረት ቀን ቤተ ክርስቲያን ቦታ ስለጠበባት እና
አባላት ስለበዙ ተጨማሪ ጸሎት ቤት ለመሥራት ሲታሰብ በመጀመሪያ ያደረገው
መጸለይ ነበር። በጉዳዩ ላይ ከጸለይን በኋላም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ቦታ እንፈልግ
የሚል ሃሳብ በማምጣታቸው ለጸሎት ቤት መሥሪያ የሚሆን ቦታ መፈለግ ጀመርን።
በመጀመሪያ አዲስ የአምልኮ ጣቢያ ሆኖ የሚወጣ አካባቢ ተብሎ የታሰበውም ቦሌ
ነበር። ወደ ቦሌ አጥቢያ ለመትከል ታስቦ ቦታ ሲፈለግም አጥቢያዋ ለቦሌ ብቻ ሳይሆን

ለኩቱቤ አካባቢ ነዋሪዎችም ጭምር እንድትሆን ታስቦ አማካይ ስፍራ ላይ ቦታ ለመያዝ ጥረት ተደርጎ ነበር። በተለይ ምስራቅ መሠረተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ከሙተካሊ በፊት ቦታው ስላልተያዘ ጌጃ ልትከፍት ካቀደችው የሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ጋር አብሮ እንዲሰጠን በዚያ ስፍራ ቤተ ክርስቲያን ለመትከል ለመንግስት አካላት ጥያቄ ቀረበ።

በኩቱቤ አካባቢ ላሉት ምዕመናን እንዲሆንም ገደራ ሆቴል ያለበት አካባቢም ቦታ ለመያዝ ታስቦ ነበር። በዚህ የተለያዩ ሃሳቦች መካከልም ጉዳዩ ለውሳኔ የሚያስቸግር ስለነበር ጸሎት በደንብ ይጸላይ ነበር። በተለይ በእነ አቶ በቀላ ቤት ሌሎች ብዙ ሰዎችም ተሰብስበን በዚህ ጉዳይ ላይ በጣም ጽኑ ጸሎት ስለጸለይን እግዚአብሔርም ሰማን።

በመጨረሻም የቦሌ ቃለ ሕይወት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያንና የ2^{ተኛ} ደረጃ ትምህርት ቤት የሚከፈሉበት ቦታ ተገኝቶ ቦሌ ቃለ ሕይወት የመጀመሪያዋ የጌጃ አጥቢያ ሆና ወጣች። ከዚህ በኋላ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ተበረታትተው በልዩ ልዩ ቦታዎች አጥቢያ ለማውጣት የተጠናከረ አንቅስቃሴ ተጀመረ። የኛ አባላት በባላት ባሉበት በመካኒሳ፣ በአስኮ፣ በኩቱቤ እና በቀራኒዩ አካባቢዎች የተለያዩ አጥቢያዎች ተራ በተራ እንዲወጡም ሥራ ተጀመረ።

ይህንን እርምጃ በመውሰድ ቤተ ክርስቲያናትን በየስፍራው የመትከል እንቅስቃሴ ሲካሄድ አንዳንድ የጌጃን አጥቢያ እንደ ብቸኛ የእግዚአብሔር መገኛ የሚያዩ አባላት እና አገልጋይ መሪዎች ቅር ተሰኝተው ነበር። እነ ተስፋዬ ባህታ በጣም ተቃውመው የነበረ ሲሆን የወ/ሮ ሰበሰ ወንድም የሆነው ጌዲዮን ወልደ ሰማያትም ይህን ሃሳብ በጣም ይቃወሙ እና “ልትበታትኑን ነው፣ ልታለያዩን ነው፣ ልታራርቁን ነው” አያሉ ይናገሩም ነበር።

በጊዜው እኔ እና ሌሎች የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በዚህ ጉዳይ ቅር የተሰኙ ሰዎች ቤት አየሄድን ይህ የወንጌል አካሄድ ሁኔታ መሆኑን በመግለጽ በጥንቷ ቤተ ክርስቲያንም ወንጌል ከኢየሩሳሌም ተነስቶ በይሁዳና በሰማሪያ ብሎም አስከ ምድር ዳርቻ መሄዱን በመንገር የማሳመን ሥራ እንሠራ ነበር።

በዚህ ቤተ ክርስቲያንን በተለያዩ ቦታዎች የመትከል ሃሳብ ዙሪያ እኔ በመጀመሪያ ራዕዩን እንደተቀበልኩ ለሁሉም ብናገር እኔን ወንጌላዊ በመሆኔ እንደተቀጣሪ እና ሠራተኛ ስለሚያዩ ብቻ ሰዎች በጣም ሊቃወሙኝ ይችሉ ነበር። ነገር ግን እኔ ሃሳቡን በመጀመሪያ በወቅቱ ሽማግሌ ለነበረው ለአቶ ሽፈራው ወ/ሚካኤል በማቅረብ አሳመንኩት። እርሱም በአስፈላጊነቱ አምኖ እንቅስቃሴ ሲጀምር የሃሳቡ ተቃዋሚዎች እርሱን እና እኔን ቤተ ክርስቲያንን ለመበተን እንደተነሳን እና ክፉ መንፈስ እንዳለብን በመናገር ይቃወሙን ነበር። ነገር ግን አቶ ሽፈራው ብልህ የእስተዳደር ሰው ስለሆነ እና የነገሮችን አካሄድ ያውቅ ስለነበር ሁሉንም ተቃውሞ ጸጥ አለኝቶ ቤተ ክርስቲያናት የመትከል አገልግሎቱ መስመር ይዞ ሊሄድ ችሏል።

በዚህ ጊዜ አንዳንድ መሪዎች ሃሳቡን በይፋ ሲቃወሙ አንዳንዶች ለዘብተኛ ሆነው ወዳሽነፈው ለመሄድ በማሰብ መሀል ሰፋሪ ነበሩ። አንደ አዲኛ በዳዳ እና ሽመልስ ወዳጆ ያሉት ደግሞ ጉዳዩን በደንብ ደግፈው ውጤታማ እንዲሆን ይጥሩ ነበር።

በእርግጥ በቤተ ክርስቲያን ተከላው ወቅት አንዳንድ ችግሮች ያጋጥሙን ነበር። ለምሳሌ የኮተቤውን አጥቢያ ልንተክል በተነሳን ጊዜ እኔ በዚያ ቤተ ክርስቲያን ከሚሆኑት የኮተቤ ሰዎች መሃል "ሽመልስ ወዳጆ እና ጌታቸው ወ/ገብርኤል ብቻ ቤተ ክርስቲያንን ለመምራትም፣ ለማሳደግ እና ለማስተዳደር ይችላሉ የሚል እምነት ነበረኝ። ከእነርሱ በታች ያሉት ግን የተሻለ ጠቃሚ ሃሳብ ለማምጣት የሚችሉ ስላልሆኑ እነርሱን ማሳደግ አለብን" ብዬ ተናገርኩ።

ይህንን በግልጽ በመናገሪ አንዳንዶች "እኛስ?" ብለው በቅሬታ ተነሳተው ነበር። እኔም በግልጽ "እናንተ በልዩ ልዩ አገልግሎት ለመተባበር ትችላላችሁ እንጂ ቤተ ክርስቲያንን አሁን ለመምራት አትችሉም፤ በልምድና በመንፈሳዊ እውቀት ማደግ አለባችሁ።" በማለቴ አንዳንዶቹ በጊዜው አዝነውብኝ ነበር። በወቅቱ በቁጣ ከተነሱብኝ መካከል አለማየሁ ጎሹ አንዱ ነበር። እርሱም በጣም ተባብሮቶ በቁጣ ሲናገረኝ "እኔ ምንም ብትቆጣኝ ቤተ ክርስቲያንን የሚመራ ሃሳብ ለማምጣት አንተ ገና ስለሆንክ ማደግ አለብህ" አልኩት። ከዚያ በኋላም እንዳልኩት አለማየሁ በመንፈሳዊ እውቀት እና በልምድ እድገት የኮተቤ ቃለ ሕይወት ካሏት በላል መሪዎች አንዱ መሆን ችሏል።

ያኔ የኮተቤ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ራሷን የቻለች አጥቢያ ሆና ከጌጃ ስትወጣ ከ70 የማይበልጡ አባላት ብቻ ነበሯት። ለረጅም ዘመናትም የራሳቸው መሪዎች አስተዳደሩን ከመረከባቸው በፊት ከኛ ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ጋር ተሰማምተን ራሴው ወደ ኮተቤ ሂጃ እያደርኩ አስተምራቸው ነበር። በዚያ ጊዜ በብዛት አስተምራቸው የነበረውም እነርሱን ሊያሳድጉ የሚችሉ በመንፈሳዊ ሕይወት ብቃትና በመንፈሳዊ እድገት ላይ ያተኮሩ ተከታታይ ትምህርቶችን ነበር። እግዚአብሔር ይመስገን፤ በመጨረሻ የኮተቤ መሪዎች አጥቢያይቱን ተረክበው መምራት ችለዋል።

የኮተቤ አጥቢያ የራሷን ቦታ ገዝታ ራሷን እንድታቋቁም የጌጃዋ እናት ቤተ ክርስቲያን 90 ሺህ ብር ያህል ለግላለች። አጥቢያይቱም ራሷን በራሷ ለመቻል እና ለማደግ ትጥር ነበር።

አንድ ቀን ኮተቤ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የእሁድ ስብከት ለማቅረብ ሾልስ ዋገን መከፈቱን እያንጣረርኩ በማለዳ እንሰግስ ነበር። የእስመራ መንገድን (የዛሬው ኃይሌ ገብረ ሥላሴ ጎዳና ማለት ነው) አቋርጬ እየሄድኩም ልክ መገናኛ አካባቢ ስደርስ እግዚአብሔር በዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ 3:7-8 ላይ ያለውን ሃሳብ የተመረኮዘ የተለየ መልእክት ሰጠኝ።

"የዳዊት መክፈቻ ያለው የሚከፍት የሚዘጋም የሌለ፤ የሚዘጋ የሚከፍትም የሌለ፤ ቅዱስ እና እውነተኛ የሆነው እርሱ እንዲህ ይላል። ሥራህን አውቃለሁ፤ እነሆ፡- በአንተ ፊት የተከፈተ በር

ሰጥቺሃለሁ፤ ማንምም ሊዘጋው አይችልም፤ ኃይሉም ምንም ትንሽ ቢሆን ቃሉን ጠብቃሃልና፡- ስሜንም አልካድክምና።” ይላል።

እኔም “እግዚአብሔርን በኛ ማንነት አንወስነውም። እናንተ በሁሉም አቅጣጫ ደካሞች ብትሆኑም የዚህች ቤተ ክርስቲያን መክፈቻ ያለው በጌታ ኢየሱስ እጅ ነው። በቃሉ እንደተጻፈውም እርሱ የክፈተውን ማንም ሊዘጋው አይችልም።” እያልኩ እግዚአብሔር የሰጠኝን መልእክት አቀረብኩ። ይህ መልእክት አስቀድሜ ጽፌ ያዘጋጀሁት አልነበረም። በድንገት በመንገድ ላይ ተቀበልኩት እንጂ። በቃ በዚያች ዕለት የሕዝቡ ልብ ተነክቶ በመነሳሳታቸው በዚያው ጉባዔ ላይ ለቤተ ክርስቲያን መሥሪያ 26 ሺህ ብር ተሰበሰቡ።

ልክ እንደዚሁ እየዘረዘሩ በተለያዩ ቦታዎች ለሚከፈቱ አጥቢያዎች ሕዝቡን አገልግል እና ለሥራ አንሳሳ ነበር። ቀራጊዮ ያለችው አጥቢያ ስትጀመርም በመጀመሪያ የሰው ቤት ተከራይተን አገልግሎት መስጠት ተጀምሮ ያንን ቤት ቤተ ክርስቲያን እንዲመስል ያበጃጃ ነበር። አንድ ቀን ለመስበክ ወደ አዚያው በሄድኩ ጊዜ በመጀመሪያ “በዚህ ቤት አየተገለገላችሁ መኖር የምትፈልጉ እጃችሁን አውጡ” ብዬ ጠየቅሁ፤ ጥቂቶች አነሱ። ከዚያም “ከዚህ ወደ ተሻለና የራሳችሁ ወደ ሆነ ስፍራ መሄድ የምትፈልጉ” ብዬ ስጠይቅ ደግሞ ብዙዎች እጃቸውን አነሱ። “ያላችሁ አማራጭ እዚህ ቦታ ተጨናንቆ መኖር ወይም ወደ ሌላ የተሻለ ቦታ መሄድ ነው። ወደ ሌላ ቦታ ማን ሊሄድ ይችላል? ወደ ሌላ ቦታ ሊሄድ የሚችለው ራሱን እና ገንዘቡን ለጌታ የሰጠ ሰው ነው።” በማለት በ2ኛ ቆርንቶስ ምዕራፍ 8 ላይ ባለው ሃሳብ ላይ የተመሠረተ ስብከት ሰበክሁ።

ስብከቱን ሳጠቃልልም ጥቂት ገንዘብ ከኪሴ አውጥቼ ሰጠሁ እና ሌሎችም እንዲሰጡ እድል ሰጠሁ። ብሩም ከየሰጠ ኪስ እና ቦርሳ ጎረፈና ከፍተኛ ገንዘብ ተሰበሰቡ። ሃሬ ያቺ ቤተ ክርስቲያን በራሷ ቦታ ላይ በወይራ ሰፈር የአምልኮ ሕንጻ ገንብታለች። ከእርሷ የወጣችው የካራ ቆሬ አጥቢያ ቃለ ሕይወትም እንዲሁ በሁሉ አቅጣጫ ራሷን የቻለች ሆናለች። እኔም ወደ ካራቆሬ አጥቢያም በተደጋጋሚ ሄጄ አገልግያቸዋለሁ። ሁል ጊዜ ከቤተ ክርስቲያን ጋር የሚሠራው የእግዚአብሔር ስም የተባረከ ይሁን።

በሁለተኛ ቆርንቶስ ምዕራፍ 8 ውስጥ ባለው ሃሳብ ላይ ተመርኩገዬ ያዘጋጀሁት ስብከት “ለታላቁ የፍቅር ስጦታ መስጠት” የሚል ርዕስ የነበረው ሲሆን በመጀመሪያ እዘጋጅቼ የሰበክሁት በቦሌ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ነበር። ከዚያ በኋላም በብዙ ቦታዎች የእግዚአብሔርን ቤት ለመሥራት የእግዚአብሔር ሕዝብ በልግሰና እንዲሰጥ መልእክት ሆኗል።

የመካኒሳ አጥቢያ መቋቋም ስትጀምርም እንዲሁ የአንድ ግለሰብ ቤት በመከራየት ነበር። አንድ ቀን በእቶ ሽፈራው ወ/ሚካኤል ቤት ሰባት የሚሆኑ የመካኒሳ አካባቢ ነዋሪ የጌጃ ሽማግሌዎች እና እኔ ለጸሎት ተሰብስበናል። በጊዜው የምንጸልይበት ርእሰም በዚያ አካባቢ የራሳችንን የአምልኮ ሕንጻ ስለመሥራት ነበር።

በዕለቱ በጉዳዩ ላይ በኃይል ድምጻችንን ከፍ አድርገን እንጸልይ ነበር። እኔ በልቤ እግዚአብሔርን "በዚህ አካባቢ ጸሎት ቤት ለመገንባት ምን ያህል ብር ያስፈልገናል?" ብዬ ጠየቅሁት። መንፈስ ቅዱስም "ስድስት መቶ ሺህ ብር ነው፤ ይህንን ገንዘብም አሁን ያሉት አባላት ሊሰጡ ይችላሉ" አለኝ።

ወዲያው ከጸሎቱ ስንኳን "እግዚአብሔር እንዲህ ብሎኛል" ብዬ ጌታ ለልቤ የተናገረኝን ስነግራቸው "በቃ መስጠቱን ዛሬ እኛ እንጀምር።" በማለት በዕለቱ በስፍራው ከነበርነው ጥቂት ሰዎች አንድ ሺህ ስምንት መቶ ብር ተሰብስቦ ወዲያው ወደ ሥራ ተገባ። የጌታ አጥቢያም ሦስት መቶ ስድሳ ሺህ ብር ለቦታ መግዣ በመለገግ ቦታው ከሣር ቤቶች አካባቢ ትንሽ ገባ ብሎ ተገዛ። ይህ ከመሆኑ በፊት በነበረ አንድ ዕለት የአዲስ ተተካይዎ አጥቢያ አባላትንም በኢትዮጵያ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ዋና ጽሕፈት ቤት ሰብስቦን የመካኒሳን አጥቢያ መሥራት እንችላለን አንችልም በሚል ርእስ ውይይት አካሂደን ነበር። በጊዜው አባላቱ በሙሉ በአንድ ድምጽ እንችላለን ብለን ነበር። እግዚአብሔርም እንደ እምነታችን አደረገልን።

ከዚህ በኋላ በአጥቢያይቱ ጸሎት ቤት ፕሮግራም አካሂደን በዚያ ፕሮግራም ላይ 73 ሺህ ብር ተሰጠ። በአዲሱ ቦታ ላይም የሕንፃ ግንባታ ለመጀመር የመሠረት ድንጋይ የሚጣልበት በዓል ሲካሄድ እኔ መልእክት አቀረብኩ። በዚያ ዕለትም ከተገኘው ሕዝብ 126 ሺህ ብር ተሰበሰበ።

በመካኒሳ የቤተ ክርስቲያን ጸሎት ቤት ግንባታ ሥራ ውስጥ ሕዝቡ በሙሉ በመጀመሪያ ቃል እንደገባው በሙሉ ልቡ ነበር የተረባረበው። በተለይ የዚያች አጥቢያ ሽማግሌ የነበረው (የሽማግሌዎች ሰብሳቢም ሆኖ ለብዙ ጊዜ አገልግሏል) አቶ ዘለቀ ገለቱ ለቤቱ ቶሎ መጠናቀቅ በጣም የላቀ አስተዋጽኦ አበርክቷል። ይህ ወንድም ያኔ ጊዜውን፣ ጉልበቱንና ገንዘቡን መስዋዕት አድርጎ ሰጥቶ ነበር። ከዚህ የተነሳም አጥቢያይቱ የተዋበ የአምልኮ ሕንፃ ሠርታ ለማጠናቀቅ ችላለች።

በዚያ ዘመን ጌታ ቃለ ሕይወት በማስተማር እና አባላትን በማደራጀት ብቻ ሳይሆን የሚተከሉ አጥቢያዎች ራሳቸውን እንዲችሉ ለቦታ መግዣ የሚሆን ገንዘብ በመስጠት ከፍ ያለ አስተዋጽኦ ታደርግ ነበር። የአስኮ አጥቢያ ስትተክልም እንዲሁ ለቦታ መግዣ የሚሆን ገንዘብ በመስጠቷ የአስኮ ቃለ ሕይወት ዛሬ የተዋበ የአምልኮ ሕንፃ በስፍራው ላይ ገንብታለች።

በዚህ ዓይነት እግዚአብሔር ልክ በ2^ኛ ነገስት የነቢያት ልጆች ስፍራ ጠብቦናል ብለው ተነስተው እንደነበረው ሁሉ እኛንም አስነስቶን በአዲስ አበባ ከተማ አንድ የነበረችው ጸሎት ቤት በጥቂት ዓመታት ውስጥ ተስፋፍታ ከ10 በላይ እንድትሆን አደረገ። እግዚአብሔር ታላቅ አምላክ ነው።

ምዕራፍ ፳፮

በኢየሱስ ዱካዎች ላይ መራመድ

የእስራኤል ጉዞዬ

በጊዜ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ሲካሄዱ ከነበሩ መልካም አገልግሎቶች መካከል አንዱ የመዘምራን አገልግሎት ነበር። በጊዜው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሳይቀሩ በዘመናዊነት እያገለገሉ ቆይተው ስፍራውን ለወጣቶች ለቅቀዋል። አስከፊው የደርግ ዘመን ሲመጣም የጊዜ “ሀ” መዘምራን ቡድን ለብዙዎች መጽናኛ የሚሆን ዝምሬን የሚያሰማ፣ ብዙዎች በእምነት እንዲጠነክሩ ያገለገለና በዚያ ዘመን በአገሪቱ ከነበሩ ጠንካራ የመዘምራን ቡድኖች አንዱ መሆን የቻለ ነበር።

በዚህ የመዘምራን ቡድን ውስጥ አባል የነበሩ ወጣቶች በቡድኑ ውስጥ ባለው ጠንካራ ኅብረት እየታዘቡ በጽናት ማገልገል እና ራሳቸውንም በመንፈሳዊም ሆነ በሥጋዊው ሕይወት ማላደግ ችለዋል።

በእርግጥ በዚህ ቡድን ውስጥ የነበሩና በሂደት ከዚህ ጠንካራ መንፈሳዊ አጭም የተለዩም ነበሩ። በደርግ ዘመን ጀምሮ ላይ አንድ ዕለት በጊዜ መድረክ ላይ ይኸው የመዘምራን ቡድን አገልግሎት ከመድረክ ወረደ። ወንጌላዊ ኬዳምም የእዕቱ መልእክት አቅራቢ ስለነበሩ አገልግለው ከመድረኩ እንደ ወረዱ የመዘምራን ቡድኑ የሁለተኛ ክፍለ ጊዜ ዝምሬውን አቀረበ።

የዕለቱ ፕሮግራም ከተጠናቀቀ በኋላም ወንጌላዊው በመዘምራን የዝምሬ አገልግሎት ወቅት የታዘቡትን ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች ተናገሩ። “ከእነዚህ መዘምራን መካከል ያላመኑ ልጆች አሉ። ልጆቹ በደንብ ተምረው ጌታን አውቀው ማገልገል አለባቸው” አሉ።

ወንጌላዊው እንደተናገሩትም በጊዜው በመዘምራን ቡድኑ ውስጥ ከነበሩት መካከል ሁለት ወጣቶች (አንድ ወንድ እና አንዳት ሴት) ብዙም ሳይቆዩ ለእድገት በኅብረት ዘመቻ በሂዳባት ከቤተ ክርስቲያን ወጥተው ቀሩ። ሴቲቱም እንዲሁ ክርስትናውን

ከቤተሰብ ያገኘችው እንጂ በግሏ የያዘችው ስላልነበር ወደ ኃላ አፈገፈገች። እነዚህ ወጣቶች እግዚአብሔር የለም ባዩን ፓርቲ ተቀላቅለውም ከሕይወት ጎድለዋል።

ከቆይታ በኋላ ግን ወንጌላዊ ኬዳሞ ለስጦታላይ የጊጃ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን አባላት እንደሚያደርጉት ሁሉ መዘምራትንም እየተከታተሉ በማስተማር ጠንካራ መንፈሳዊ ሕይወት እንዲኖራቸው ማገዛቸውን ተጠሉ። እግዚአብሔርም በብዙ አቅጣጫ አላድጓቸው ከመዘምራት በድኑ ባሻገር በርካታ የግል የዝምሬ አገልጋዮችን ጊጃ ቃለ ሕይወት ማፍራት ችላለች።

በ1974 ዓ.ም ኬዳሞ ከዚሁ የጊጃ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን የ "ሀ" መዘምራት ጋር የትምህርት እና የኅብረት ጊዜ ለማሳለፍ ሶዶሬ ዋቢ ሸበሌ ሆቴል ተገኝተዋል። በዚሁ ከእርብ እስከ ቅዳሜ ለመቆየት ተወስኖ በተሂደበት ጉዞ አገልጋዩ ለፋ ያለ የምክርና የትምህርት ጊዜ በማዘጋጃት ከመዘምራት ጋር ሲያሳልፉ ቆዩ። እግረ መንገዳቸውንም ከጠየቅ እስከ ማታ ለአገልግሎት በመርጥ የዛለ ሰውነታቸውን በሶዶሬው ፍል ውሃ በማራስ ተዝናኑ። እርብ እና ሐሙስ በውቡ የሶዶሬ ዋቢ ሸበሌ ሆቴል የመዝናኛ ስፍራ ለመዘምራት ቡድን መልካም የአረፍት እና የመማሪያ ቀን ሆኖ አለፈ። ኬዳሞም ከአዲስ አበባ ቀገታዛላ አየር፤ ከአገልግሎት፤ እና ከልዩ ልዩ ኃላፊነት ጫና ዞር ብለው የመዘምራት ቡድኑ አባል ከሆነችው ልጃቸው ሣራ በስተቀር ከተቀረው ቤተሰባቸው ተለይተው በጥቂት አስርት ከሚቆጠሩት ዘማርያን ጋር የሕግ እና የልጅ ምክክር እና የትምህርት ጊዜ ሲያሳልፉ ቆዩ።

ዓርብ ማለጃ ኬዳሞ እንደ ልማዳቸው ሶዶሬ የሚገኝበት ስምጥ ሸለቆ አለዋፍ ሳይንጫጩ በማለጃ ተነስተው እግዚአብሔርን ያመለግኑ እና በጸሎት ይተጉ ጀመር። በድንገትም መንፈስ ቅዱስ ያላሰቡትን እንግዳ መልእክት ነገራቸው። በግልጽ ቋንቋ "አንተ እስራኤልን ሂደህ ታያለህ!" አላቸው። ነገሩ ያላሰቡት እንግዳ ነገር ስለሆነባቸውም "እንዴት?" ብለው ጠየቁ። ያው በተመሰጠ ራሕይ ውስጥ የመጣ ድምጽም በድጋሚ አስቀድሞ የተናገራቸውን አረጋገጠላቸው። ወንጌላዊውም በዚያ ማለጃ የጸሎት ሰዓታቸው በመጣው የራሕይ መልእክት እየተደነቁ ነቁ። ወዲያውም ተሰብስበው ወደ ነበሩት ዘማርያን ሂደው እግዚአብሔር የተናገራቸውን አበሰሩ። "ሣራ ማለጃ እግዚአብሔር ፤እስራኤል ትሄዳለህ; ብሎኛል። እናንተም ለምስክርነት እንዲሆን ይህንኑ ስሙ። እግዚአብሔር ታማኝ አምላክ ነው ይህን የተናገረውን ቃል ይፈጽማል" አሉላቸው።

የጊጃ "ሀ" መዘምራት ቡድንም የዚህን የተስፋ ቃል ፍጻሜ ለመጠበቅ እና የእግዚአብሔርን ታማኝነት ለመመስከር መልዕክቱን በልባቸው በማናር የሶዶሬውን ቆይታ አጠናቅቀው ወደ አዲስ አበባ ተመለሱ። ይህ የተስፋ ቃል ከተነገረ በኋላም ዓመታት ነገዱ። ለኬዳሞ በራሕይ የተነገረው ቃልም ስለመሄዳቸው እንጂ ከእርሳቸው ሲደረግ የሚገባው እንዳችም መመሪያ አልነበረውምና ወንጌላዊው እንደ ቀድሞው ሁሉ በጊጃ ቃለ ሕይወት አገልግሎት ተጠምደው ይባሉ ገቡ። ነገሩ ከተነገረ ከአምስት ዓመታት በላይ አለፉ።

በድንገት ግን በአስገራሚ ሁኔታ ውስጥ አልፎ የተነገረው የተስፋ ቃል እውን ሆነ። ኬዳምም ኢየሱስ ክርስቶስ ከሁለት ሺህ ዓመታት በፊት በሂደባቸው መንገዶች እና በእግሩ ዱካዎች እየተረጎሙዱ፤ አሻግረው ከሁለት ሺህ ዓመታት በፊት የሆነውን እያለቡ በምናብ ሳይሆን በአካል ተጓዙ። ጌታ ኢየሱስ መስቀል ተሸክሞ እየተገለጸ የወጣውን የቀራኒዮ ዳገትም በርሳቸውን ይዘው እያለቀሱ ወጡ። “አንተን እየገረፉ ወሰዱህ ... ለኔ ነው መስቀል ተሸክመህ ይህን ዳገት የወጣኸው ...” እያሉ የክርስቶስን መከራ እያስታወሱ አነቡ። ልክ ዘማረው እንዳለው፦

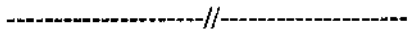
“ለኔ ነው ያ መንከራተትህ፤

ለኔ ነው የደም ላብ ያላበህ፤

ለኔ ነው ሀመሚ ያመመህ፤

ለኔ ነው ... ለኔ ነው”

(ዮሴፍ፡ በቀለ)

የእስራኤል ጉዞዬ አስቀድሞ በመንፈስ ቅዱስ የተነገረኝ ቢሆንም ነገሩ ግን ቆይቶ ካልታለበ አቅጣጫ መጣ። በድንገትም የኤስ አይ ኤም ሚሲዮናውያን የሆኑት እነ ፖሊ ቢልስኪ እኔ እና አቶ ሙላቱ ታዬ ወደ እስራኤል እንድንሄድ ለቃለ ሕይወት ጥያቄ አቀረቡ። የጥያቄው መነሻም በጌጃ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት በማስተማር ይረዳን የነበረው ማ/ር ስቲቭ ስትራውስ ነበር። እርሱ አገሩ ሄዶ ሳለ እኔ ወደ እስራኤል እንድንሄድ ከቤተሰቦቼ እና ከቤተ ክርስቲያናቸው ጋር ተማክረ። በኋላም ለማስተርጎምም እንዲረዳ አቶ ሙላቱ ታዬ አብሮኝ እንዲሄድ ወሰኑ።

እንደነገርኳችሁም የኤስ አይ ኤም ወገኖቻችን ጥያቄውን ለእነ አቶ ጥላሁን ኃይሌ በማቅረባቸው እነ አቶ ጥላሁንም ነገሩን ለእኔ ሳያሳውቁ ፈቃደኝነታቸውን በመግለጽ ጉዞውን ለማመቻቸት እንቅስቃሴ ተጀመረ። ለኔም ይህ ሁሉ ከሆነ ቡኋላ ነበር የተነገረኝ። ማ/ር ስቲቭ ስትራውስም መጥቶ ለጉዞ የሚያስፈልገኝን የፓስፖርት እና የይለፍ ፈቃድ ማውጣት እንዳስፈጸም እርሱ ደግሞ ያን ጊዜ ወደ እስራኤል የሚኪደው በግብጽ በኩል ስለነበር በግብጽ ኤምባሲ በኩል የሚያስፈልገውን እንደሚያስፈጽም ነገረኝ። እኔም በተሰጠኝ መመሪያ መሠረት ከኢትዮጵያ መንግስት ማግኘት የሚገባኝን ህጋዊ የጉዞ ሰነድ በሙሉ አስፈጽሜ ብዙጋጅም እርሱ ወደ ግብጽ ኤምባሲ ሄዶ ሲጠይቅ ያጋጠመው የኤምባሲ ሰው እንግሊዝኛ በደንብ የማይችል ስለነበር ሳይግባቡ ቀርተዋል። ስቲቭ በእንግሊዝኛ ያኛው በአረብኛ እያወሩ አንዱ ሌላው ሳይረዳ ቀርተው ሰውየው ታወቀ በፊት ማለቅ አለበት ሲለን፤ ስቲቭ ታወቀ በኋላ ና፤ ያለው መስሎት ወደ መጣበት ተመልሶ አንድ ወር ቆይቶ ወደ ግብጽ ኤምባሲ ሲሄድ ጊዜው በማለፍ ምንም ሊረዱት አልቻሉም። ስለሆነም ለኔ የግብጽ ቪዛ ብቻ ተሰጥቶኝ ወደ እስራኤል የመግቢያ ቪዛ ሳይመታልኝ ቀረ። ስቲቭም ስለዚህ ሁኔታ ሳይነግረኝ

ዝም አለ። እኔም ምንም ሳላውቅ ለመሄድ ተዘጋጅቼ ወደ እስራኤል የሚወስደኝ ትኩት አስቆርጬ በጉዞ ዙሪያ ስጸልይ ከረምኩ።

የጉዞው ቀን ሲቃረብም እቶ ሙሳቱ ታዩ መሄድ ስላልቻለ የደብረ ብርሃን ልጅ የሆነው ይቅናሽዋ ከኔ ጋር እንዲሄድ ተወሰነ። በመጨረሻም ከይቅናሽዋ ጋር ተያይዘን ለመጓዝ ወደ አውሮፕላን ማረፊያ አመራንና ወደ መንገደኞች መግቢያ ደርሰን ፓስፖርታችንን እና ትኩታችንን ለደህንነት ተቆጣጣሪ ሰጠን። ተቆጣጣሪውም “የእናንተ ትኩት የተቆረጠው እስከ እስራኤል ቢሆንም ቪዛችሁ ግን እስከ ግብጽ ድረስ ብቻ ነው።” ብሎ አፋጠጠን።

በዚህ ጊዜ እኔ አብሮኝ የሚሄደው ይቅናሽዋንም ትቼ ወደ አንድ ለጸሎት ምቹ የሆነ ሰወር ያለ ቦታ ሄድኩ እና ተንበርክኬ መጸለይ ጀመርኩ። ለጸሎት ከተንበረከኩበት ሳልነሳም ከእግዚአብሔር መንፈስ መልእክት ተቀበልኩ። “እስራኤል በግብጽ አልቀረም፤ እንተም ከግብጽ አትመለስም፤ እስራኤልን ታያለህ።” የሚል ነበር መልእክቱ።

ወዲያውም በድንጋጤ ውስጥ ሆኖ ወደ ቆመው ይቅናሽዋ ተጠግቼ “ይቅናሽዋ እግዚአብሔር ‘ትሄዳለህ’ ብሎ ተናግሮኛል። እንሄዳለን እዚሁ እንቀርም።” ስለው እርሱም “አዎን እንሄዳለን እግዚአብሔር ያደርጋል።” አለኝ። እኛ እየተነጋገርን እያለንም ጉዳያችን ግራ አጋብቶት ፓስፖርታችንን የያዘው የደህንነት ተቆጣጣሪ ፓስፖርታችንን ይዞ ከሄደበት ተመልሶ ወደ እኛ በመምጣት ሌላ ጊዜ ፈጽሞ ሊባል የማይችል አስገራሚ ነገር ነገረን። “ፓስፖርታችሁ እና ትኩታችሁ የተለያየ ነገር ነው የያዘው። በራሳችሁ ፈቃድ ፈርማችሁ መሄድ ከፈለጋችሁ ፈርማችሁ መሄድ ትችላላችሁ።” አለን። እኛም ግጥም አድርገን ፈርመን አለፍን እና ተፈትሽን አውሮፕላን ተሳፈርን። አውሮፕላኑም እኛን ይዞ ወደ ግብጽ በረረ።

ግብጽ እንደደረሰንም የእስራኤል ድንበር ወደሚገኝበት ዮርዳኖስ በመጸገር ከጋብዙን ከአሜሪካ የመጡ የስቲቭ ስትራውስ ቤተ ክርስቲያን ሰዎች ጋር ተገናኘን። እሁድ ማታ እዚያ ገብተን ካደርን በጊላም ሰኞ እና ማክሰኞ የዮርዳኖስን ምድረ በዳ ስንጎበኝ ዋልን። በዚሁ ጊዜም እስራኤላውያን ለ40 ዓመታት የተንከራተቱበትን የሲና በረኃ፣ ከዓለቱ ውሃ የፈለቀበትን፣ አሮን የተቀበረበትን ስፍራ ሁሉ እየዞርን ጎበኘን።

ከዚያም በጣም አስደናቂ የሆነውን የኤሳው ዘሮች ኤደማውያን የነበሩበትን የኤደም ሸለቆን ጎበኘን። ይህንን አስገራሚ ታላቅ ሸለቆ ከቀኑ ሰባት ሰዓት ገብተን ያየነው ቢሆንም በግራና በቀኝ ያለው ተራራ

ጋርደት የፀሐይ ብርሃን ስለማያገኝ ጨለም ያለ ነበር። በዚህ ሸለቆ ውስጥ እያለንም በሚስተር ስቲቭ ስትራውስ አባት አስተማሪነት የአብድዩን መጽሐፍ አጠናን።

በእውነት በዚያ ስፍራ ያየነው እና በአብድዩ መጽሐፍ ተጽፎ ያጠናነው ነገር ፍጹም ተመሳሳይ እና አንዱ የሌለው ትክክለኛ ግልባጭ ሆኖ ነበር ያገኘነው። በቦታው

ኤዲማውያን አምልኮ ያደርጉበት የነበረው ስፍራ እና እንደ ግድግዳ ቀጥ ያለ መልክዓ ምድር አለ። በዚያ ዘመን ኤዲማውያን በአራት ነገር ይመኩ ነበር። አንደኛ ያለንበት ቦታ ተራራማና መግቢያውም አንድ ብቻ ስለሆነ ማንም ገብቶ ሊያገኘን አይችልም ይሉ ነበር። ሁለተኛ በኤዲም ጠቢባን የሆኑ ዓይኖች ነበሩ። ሦስተኛ አገሩ ኃያል ስለነበር እንደዛሬዋ አሜሪካ ተሰሚነት ነበረው። አራተኛ ኤዲማውያን ራሳቸው ኃያላን ጦረኞች ነበሩ።

እግዚአብሔር ግን በቃሉ "ከተራራ ላይ እወረውርሃለሁ፤ ጠቢባንን መኃይም አደርጋለሁ፤ እውቀትህን እወስዳለሁ፤ ተሰሚነት እና ሞገስህንም ካንተ እወስዳለሁ፤ ኃያላን ጦረኞችህም ይፈራሉ።" ብሎ ነበር። ይህም እውን ሆኖ ልክ አበድዩ እንደተነበየው ቦታው ላይ ሰው የሚባል ጠፍቶ የወፍ ማደሪያ ብቻ ሆኗል። እኔም ይህንን ሳይ አሸዋው ላይ ተንበርክኬ በታላቅ መደነቅ "እግዚአብሔር ሆይ እግዚአ ... ላንተ እና ለቃልህ!" አልኩ።

ይህን ሁሉ ካየን በኋላ ማክሰኞ ዕለት ቀን ላይ በጠረፍ በኩል ለመግባት ከዮርዳኖስ በአውቶብስ ወደ እስራኤል ሄድን። ከአሜሪካ የመጡ በሙሉ ወደ እስራኤል የመግቢያ ፈቃድ የያዙ ሲሆን እኛም ከእነርሱ ጋር ተቀላቅለን ወደ ስፍራው ደረስን። ድንበሩ ጋ ደርሰን ከአውቶብስ እየወረድን እያለም እኔ በውስጤ "የእስራኤልን ምድር በኢየሱስ ስም እረግጣለሁ።" እያልኩ ነበር። ምክንያቱም ወደ እስራኤል የሚያስገባ ቪዛ እንደሌለኝ አውቅ ስለነበር የእግዚአብሔርን ተዓምር መጠባበቅ ስለነበረብኝ ነው።

በዚህ ሁኔታ ከመኪና ወርደን ተሰልፈን ወደ ፍተሻው ቦታ ተቃረብን። አቶ ደፋር የሚባሉ የቤተ ክርስቲያኖችን አባል "እስራኤላውያንን ሰላም ስትል 'ሻሎም!' በል" ብለው በመከሩኝ መሠረት ገና ወደ እነርሱ እንደገባሁ ድምጹን ከፍ አድርጎ "ሻሎም!" አልኩ። በስፍራው ሰጥቦቃ የተሰለፈው ሁሉም ከዳር እስከ ዳር "ሻሎም!" በማለት መለለልኝ። ከዚያም ተንበርክኬ የእስራኤልን ምድር እስም ጀመር። በጊዜው እኔ የማደርገውን ሁሉ እስከማላውቅ ድረስ በደስታ ያገኘሁትን ሁሉ ሳቅፍ የኔ ዕቃ ሳይፈተሽ እኔም ሳልጠየቅ ያለ ቪዛ ወደ እስራኤል ምድር ዘው ብዬ በመግባቴ አዲስ አበባ አውሮፕላን ማረፊያ እያለሁ እግዚአብሔር የተናገረኝ የተስፋ ቃል ተፈጸመ።

ወደ እስራኤል ምድር ዘልቀን ከገባን በኋላም አብረናቸው ከነበርነው አሜሪካውያን ጋር በመሆን ለእስራ ኤምባሲ ቀናት ያህል የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች የተፈጸሙባቸውን ታሪካዊ ስፍራዎች እየዞርን ጎበኘን። በእግዚአብሔር ቃል እንደተጻፈውም እኛ አንድንድን አሁን ለእስራኤላውያን የደህንነት መንገዱ ዝግ ነው። የሚያስጎበኝን እስራኤላዊ ራሱ ታሪኩን አላምሮ እየነገረን እርሱ ግን አያምንበትም ነበር። እኔ በጉብኝታችን መጨረሻ ላይ ይህንን ለማረጋገጥም ሲያስጎበኝን የቆየውን እስራኤላዊ "አሁን ለእኛ የምትነግረውን ታምናለህ?" አልኩት። እርሱም "አላምንም" አለ። "አምነትህ ምንድን ነው?" ስለው ካቶሊክ ነኝ አለ። "ታዲያ ካቶሊክ ምን ልዩነት አለው?" ብዬ ስጠይቀው "በቃ እኔ ሥራ ስለሆነ እሠራለሁ እንጂ በዚህ ነገር ምንም

አላምንም።” ብሎ ስለ መለሰልኝ ለእነርሱ እንዴት በሩ ዝግ እንደሆነ በተጨማሪም ተረዳሁ።

በእስራኤል ምድር ጉብኝታችን ወቅት እንደገና ጌታ ኢየሱስ ከምድር ወደ አብ ከመሄዱ በፊት ለአሥራ አንዱ ሐዋርያት ስልጣን የሰጠበት እና የተሰናበተበት ቦታ ላይ ሆነን የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 28ን አነበብን። እኔም ይህ ትእዛዝ ተፈጽሞ ወንጌል ከእስራ ኢየሱስ ተነስቶ በአራቱም ማዕዘን ተሰብኮ በብዙ ትውልድ መካከል ተላልፎ ሂዶ ሂዶ እኔ ያለሁበት ሻሾን ድረስ ዘልቆ እኛ ቤት ደጃፍ ደርሶ እኔን ማግኘቴን አስቤ በጣም በመደነቄ እዚያው ያለሁበት ቦታ ተንበርክኬ በደስታ እያነባሁ ጌታን አመሰግንኩት።

ከዚህ በተጨማሪ ኢየሱስ የተወለደበትን የቤተልሔም የኩባቶች በረት፣ የሞተበትን ቀራኒዮን እና የጎልጎታን ዳገት የተቀበረበትን መቃብር አይተናል። እኔም እርሱ የተቀበረበት መቃብር ውስጥ ገብኜ መቃብሩ ላይ ተጋደምኩ። በዚያ ስፍራም ሁሉን ስንጨርስ አብረናቸው ከነበርነው ነጮች ጋር የጌታ እራት ተቀበልን። እኔም ጌታ መስቀል ተሸክሞ የሂደበትን መንገድ እያለቀስኩ፣ “ለእኔ ነው መስቀል ተሸክመህ የወጣኸው፤ ለእኔ ነው እየገረፉ የወሰዱህ፤ ለእኔ ነው ይህን መራር መከራ የተቀበልከው።” እያልኩ ነበር የሂድኩት።

በዚያ ስፍራ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ አማኞችን እና ካህናቱን አግኝተን ወደ ቤተ ክርስቲያናቸው ሄደን ጎብኝተናል። እኔም የእኛን ማንነትና እኔ ጌታን ከማመኔ በፊት ኦርቶዶክስ እንደነበርኩ ነገራለቸው በደስታ ተቀብለውን ስለ መጽሐፍ ቅዱስና ስለ ትክክለኛ አምልኮ ብዙ ተወያየን። እኔም “እምነት በኢየሱስ ብቻ እንደሆነና ሌላ ሌላው ነገር ባይኖር ኦርቶዶክስ እና ፕሮቴስታንት አንድ መሆን እንደምንችል ነገርጧቸው። እነርሱም ነገሩ የእምነት አቋም ጉዳይ እንደሆነ እና «በአንድ ጥያቄ ብቻ የሚፈታ አይደለም።” ሲሉ መልሰውልኝ ተሰነባብተን ተለያየን።

ከእነርሱ ሌላም ጌታን የሚያምኑ አይሁዶች ስለነበሩ እነርሱ በልዩ ልዩ ሆቴሎች ፕሮግራም ይዘው እየተሰበሰቡ ከእኛ ጋር ቃል ተከፋፍለዋል። እኔም ዕድል እየተሰጠኝ ስለ እኛ አገር የወንጌል ሁኔታ መስክራክለሁ።

በእስራኤል ምድር ሕዝቡ በጣም ኩራተኛ እንደሆነና እስራኤላውያን ትዕቢተኞች ናቸው ሲባል ብንሰማም እኔ ግን በጣም ትሁታን ሆነው ነው ያገኘኳቸው። እኛ በጎበኝናቸው ስፍራዎች ሁሉ አንድ ሥራ ይዞ ያለን ሰው ሂደን አንድ ነገር ብንጠይቀው ሥራውን አቁሞ እኛ የፈለግነውን ነገር ሂዶ ያመጣልን ነበር። በመኪና መንገድ ላይ ሁሉም ሕጉን ተከትሎ አንዱ ሰሌላው ቅድሚያ እየሰጠ ፍጹም ሥርዓት አክብረው ነበር የሚንቀሳቀሱት።

የእስራኤላውያን ሌላው አስገራሚ ነገር ሰው ሁሉ መንገድ ላይ እየተርመሰመሰ ቆይቶ ልክ ዓርብ 12 ሰዓት ሊሞላ ሁሉ ነገር ባለበት ይቆማል። መኪና እየነዳ 12 ሰዓት የደረሰበት “ወደ ቤቱ ሳልገባ” ሳይል እዚያ መንገድ ዳር አቁሞ ይሄዳል። አለበለዚያ

ይቀጣል። ነገሩ ሁሉ ዓርብ 12 ሰዓት ቀጥ ብሎ እስከ ቅዳሜ 12 ሰዓት ይቆይና ልክ ስንቡ ሲያበቃ ወደ ቀድሞ ሁኔታው ይመለሳል። እግዚአብሔርን ስለሚፈሩ ሰንበትን በጣም ያከብራሉ።

እኔ እስራኤል አገር በነበረኝ ቆይታ ከመንፈሳዊው ነገር ባሻገርም የዮርዳኖስ ወንዝ መነሻ በሆነው አካባቢ ተገድቦ በተሠራ የመዋኛ ገንዳ ውስጥ ዋኝተናል። የዮርዳኖስ ወንዝ መጨረሻ የሚገባበት የጨው ባህር ድረስ ወርደንም ባህሩ ውስጥ ገብተን ዋኝተናል። የጨው ባህር የማያሰጥም አስገራሚ ባህር ሲሆን በውስጡ ምንም ሕይወት የሌለበት ጨዋማ ውሃ አለው። እኛም ጨዋ ሰውነታችንን እያቃጠለን ነበር የዋኝነው። የዮርዳኖስ ወንዝም ንጹሕ ውሃ ሆኖ ይመጣ እና ጨው ባህር ውስጥ ገብቶ ይጠፋል። በዚህ ስፍራ በነበረን ቆይታም ከባህሩ ጋር በተያያዘ መንፈሳዊ ነገር ተምረን ነበር። በትምህርታችንም ልክ እንደ ጨው ባህር ሁሉ የምንማራቸው ንጹሕ መንፈሳዊ ትምህርቶች ወደ እኛ ሕይወት ገብተው ሊጠፉ እና ሙት ሆነው ሊቀሩ እንደሚችሉ ነበር የተረዳነው።

እግዚአብሔር በ1974 ዓ.ም ቃል እንደገባልኝ እስራኤልን በአስደናቂ ሁኔታ ያለ ቪዛ ገብቼ እንድጎበኝ አደረገኝ። እኔን ምስኪኑን ገበሬ አንስቶ በኢሳይያስ 11 ላይ እንደተነገረውና “የማስተዋል የጥበብ .. መንፈስ ያርፍ፡በታል” እንደተባለው ይህ ጥበብ በኔ ላይ አርፎ እጅግ ብዙ ሥራን ሠርቶ እኔን የታላላቅ ዶክተሮች እና ፕሮፌሰሮች አስተማሪ አድርጎኛል። በመጨረሻም ሁላችን ልናያት የምንጓጓውን እስራኤልን ራሱ ጌታ ተናግሮ በራሱ መንገድ እንድጎበኛት በማድረግ “ያከበሩኝን አከብራለሁ” የሚለውን ቃል በሕይወቴ ፈጸመው።

ምዕራፍ ፳፯

“ቃለ ሕይወት ሞተች” አለኝ ጌታ

ጊዜው 1981 ዓ.ም ነው። ወንጌላዊ ኬዳሞ በጊጃ ቃለ ሕይወት እያገለገሉ 15 ዓመታት ያህል አለፏቸው። ጊጃም በብዙ አቅጣጫ ሰፋች፣ አገልግሎቶችም በዙ፣ ሰዎችም ተቀያየሩ፣ አዳዲስ አጥቢያዎችም ከጊጃ መውጣት ጀመሩ። ከሁሉም በላይ የአገሪቱ ፖለቲካዊ መልክም መቀየር ጀመረ። የከፋው ስደት ቀንሶ አማኞች አንገታቸውን አቅንተው መንዝ ድምጻቸውንም ማለማት ጀመሩ። በየዘመናቱ የሚገጥማቸው ስደት ከማግኘትም ይልቅ የባለ ያሳይጋቸው ቤተ ክርስቲያናትም በህቡዕ ከሚሠሩበት ብቅ ብቅ ማለት ጀመሩ። ቃለ ሕይወትም የተዘገባት አጥቢያዎች እየተከፈቱላት፣ በድብቅ የተዘራው በግልጽ እየበቀለላት በተለያዩ ስፍራዎች አጥቢያዎች ያሏት ትልቅ እና ጠንካራ ቤተ እምነት እየሆነች መታየት ጀመረች።

አንጋፋዎ የጊጃ አጥቢያም አገር አቀፉን የቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ዋና ጽ/ቤት የሚመሩ መሪዎች አበርክታ የራሷን አሻራ በቤተ ክርስቲያኒቱ አስደናቂ እድገት ላይ ማሰረፍ ችላለች። እንደነ ወንጌላዊ ኬዳሞ ያሉት የአጥቢያይቱ አገልጋዮችም በመላ አገሪቱ ባሉት የቤተ ክርስቲያኒቱ አጥቢያዎች ሁሉ እየተዘዋወሩ የሚያገለግሉ እና የቤተ ክርስቲያኒቱን የአስተምህሮ አንድነት የሚያስጠብቁ ዘቦች ሆነዋል።

በእርግጥ ወንጌላዊ ኬዳሞ በኢትዮጵያ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን የእድገት ሃይት ውስጥ ከቀድሞም ጀምሮ በተለያዩ ዘርፎች የላቀ ተሳትፎ ነበራቸው። ገና በቀድሞው ዘመን ቃለ ሕይወት አሃዱ ብላ አንድ ማዕከላዊ መዋቅር ለመመስረት ስትነሳና የወንጌል አማኞች አንድነት ማህበር ሲቋቋም ኬዳሞ ለወንጌል አገልግሎት በዘመቱበት ዲላ ሆነው ከበርካታ አገልጋዮች ጋር የራሳቸውን ሃሳብ እና ምክር በመለገስ ለስኬቱ አስተዋጽኦ አድርገዋል። በኢትዮጵያ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ዋና ጽ/ቤት ቤት ምስረታ ሰሞንም የቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ስያሜ ሲጸድቅ ከመሰሎቻቸው ከነ

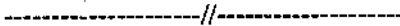
ወንጌላዊ መስፍን ተስፋዬ² ጋር በመሆን አብረው ወስነዋል። የቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን የመጀመሪያው የእምነት አቋም ሰነድ ተዘጋጅቶ በጠቅላላ ጉባኤ ጸድቆ ሥራ ላይ ሲውልም ኬዳም የገገዎች ቡድኑን በሰብሳቢነት መርተዋል።

ወንጌላዊው በዚህ መልኩ በልዩ ልዩ ሰነድ እየሰሩ ያገለገሏትን የእግዚአብሔር መልካም አምላክነት ምስክር የሆነች ቤተ ክርስቲያንን በፍቅር ይወዷታል። በጌጃ ቃለ ሕይወት ሳሉም በመላ አገሪቱ የሚገኙ የቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያናት ጥሪ ሲያቀርቡላቸው ነበር። የአገሪቱ ሁኔታ በተሻሻለ ቁጥርም ይህ የአገልግሎት ጥሪ እየጨመረ ሄዷል።

በዚህ ጊዜ ነው እንግዲህ ይህን ያስተዋሉት ኬዳም የተለያዩ አገልጋዮች እንዲተካቸው እና የጌጃ አገልግሎታቸውን እንዲረከቧቸው ጥረት ማድረግ የጀመሩት። በዚህ ወቅት ጌጃም ብዙ አገልጋዮችን በማፍራት ላይ ነበረች። በተለያዩ ሁኔታ ከአገልግሎት በሚወጡ እና ከሌላ የአገልግሎት ኃላፊነት የተነሳ ጌጃን የሚለቅቁ አገልጋዮች በሌሎች እየተተኩ ነበር። በ1980ዎቹ መግቢያም አገልጋዮችን እንዲያፈራ ከተቋቋመው የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ሽፈሯው ፊይሳ እና ገብረ እግዚአብሔር ካህሳይ በዲፕሎማ ተመርቀው የኬዳም ረዳት በመሆን የሚሠሩ የወንጌል አገልጋዮች ሆነዋል።

በዚህ ሁኔታ ውስጥ እያሉም በኬዳም ሕይወት አንድ ነገር ሆነ። በ1981 ዓ.ም የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ትምህርታቸውን ያጠናቀቁ ተማሪዎች ምረቃ ተካሄደ። የትምህርት ቤቱ ርዕሰ መምህር የሆኑት ኬዳምም ተመራቂዎችን አስመርቀውና የዕለቱ መርኃ ግብር በመልካም ሁኔታ ስለተጠናቀቀ ጌታን አመስግነው ወደ ቤታቸው አመሩ።

ያንን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ያጠናቀቁ ተማሪዎች የምረቃ በዓል የተከናወነበት የሳምንቱ መጨረሻ ቀን አልፎም አዲስ ሳምንት ተተካ። በአዲሱ ሳምንት ማክሰኞ ዕለትም ኬዳም እንደልማዳቸው በእኩል ሌሊት ተነስተው ከእግዚአብሔር ጋር በጸሎት ተገናኙ። የሌሊት ጸሎታቸውን እያደረሱ ስለምድራቸውና ስለቤተ ክርስቲያን እየማለዱ እያለም አንድ ደምጽ ወደ እርሳቸው መጣ። እግዚአብሔር በግልጽ «ቃለ ሕይወት ሞተች!» አላቸው።

² ወንጌላዊ መስፍን ተስፋዬ በኢስ አይ ኤም ተዘጋጅ የነበረችው ቃለ ሕይወት ጋዜጣ አዘጋጅ የነበሩና በጌጃ ምስረታ ወቅት በሽምግልና ሳይቀር አገልግለው ለአንጋፋው የቤተ ክርስቲያኒቱ የአምልኮ አዳራሽ ማሠሪያ የሚሆነውን ገንዘብ አሰባስበው ለተተኪ መሪዎች ያስተላለፉ ብሎም የኢትዮጵያ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ስያሜ እና መዋቅር ሲበጅ የበኩላቸውን ተላትፎ ያደረጉ ታላቅ የወንጌል አርበኞች ናቸው። ወ/ዊ መስፍን በጎለኛ ዘመናቸው በአስፈሪው የስደት ወቅት ሳይቀር በጸናት ወንጌልን የሰበኩ እና በብርሃን ወንጌል እና በመሠረተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያናት በመጋቢነት አገልግለው ያለፉ የኬዳም አጋር ታላቅ አገልጋይ ነበሩ።

እግዚአብሔር “ቃለ ሕይወት ሞተች” ብሎ ሲነገረኝ ለኔ በጣም አሳዛኝ እና አስደንጋጭ ስለሆነብኝ ነገር በልቤ ከብድ ነበር የተሰማኝ። በእርግጥ እኔም በዚያ ጊዜ በየአካባቢው እየዞርኩ አገልግል ስለነበር ቤተ ክርስቲያናችን የነበረችበት ሁኔታ ፈጽሞ ደስ የሚያሰኝ ሆኖ አላገኘሁትም። በየአጥቢያው አንድ እንኳን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ምሩቅ እና አስተማሪ ሆኖ ምዕመናኑን የሚያገለግል ሰው ማግኘት ብርቅ ነበር። ስለሆነም ቤተ ክርስቲያንን ከሞት ለመታደግ የራሴን ጥረት ለማድረግ ወሰኝ መንቀሳቀስ ጀመርኩ።

በ1982 ዓ.ም በስድስት የተለያዩ ቦታዎች ተዘዋውራ በርካታ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያናትን አስተማርኩ። ዋና ርዕሴም ቤተ ክርስቲያን እንዳትሞት ተተኪ አገልጋይ ስለማፍራት፤ ተተኪ አገልጋይ በየአጥቢያው ሊዘጋጅ እንደሚገባና ልክ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን እንደተካ ሁሉ ቤተ ክርስቲያናት ተተኪ እንዲያዘጋጁ የ1ኛ ተሰሎንቄን መጽሐፍ በመላ በአገሪቱ እየተዘዋወርኩ ሳስተምር ቆየሁ።

እኔ ደራርቤ ይገድለኛል የነበሩትን የጌጃ ልዩ ልዩ ኃላፊነቶችም ለመቀነስ ጥረት ማድረግ ጀመርኩ። በተለይ ከባድ ኃላፊነት ሆኖብኝ የቆየውን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ዳይሬክተርነት ከኔ ጋር እያገለገሉ የነበሩት ሽፈራው ፈይሳ እና ገብረ እግዚአብሔር ካህሳይ እንዲረከቡኝ ለሽማግሌዎች ጥያቄ አቀረብኩ።

እነርሱ እኔን እንዲተኩ ስጠይቅም የመጀመሪያ ምክንያቱ እነዚህ ወጣቶች ያኔ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ተምረው በማጠናቀቃቸው እውቀታቸውን የሚያካፍሉበት እድል ማግኘት ነበረባቸው። በዚያ ላይም ዘመኑ እየተሻሻለ ነው። እኔ ደግሞ እንግሊዘኛ መናገርና ኮምፒዩተር መጠቀም ስለማልችል ገብረ እግዚአብሔር እና ሽፈራው ግን ሁለቱም የእንግሊዘኛ ቋንቋ ችግር አልነበረባቸውም። ከውጪ ከሚመጡ ልዩ ልዩ አካላት ጋር ግንኙነት መፍጠር ብንፈልግ እኔ በአስተርጓሚ ለመጠቀም ስንደድ እነርሱ ግን በቀጥታ በእንግሊዘኛ መነጋገር ስለሚችሉ የመተካካቱ ሃይት ወሳኝ ነበር።

ከዚህም ባሻገር እኔ ለረጅም ጊዜ ሁሉን ነገር ጠቅልጬ ይገድ ብቆይ እና አንድ ቀን የሆነ ነገር ቢያጋጥመኝ አገልግሎቱ የሚጎዳ ሲሆን እነርሱ አገልግሎቱን ቢረከቡ ግን እኔ እዚያው በአማካሪነት ስለምኖር ችግር አይፈጠርም የሚል እሳቤ ነበረኝ።

ይህንን ሃሳቤን ሳቀርብላቸው ሽማግሌዎች በጉዳዩ ላይ ለመኑበት። በዚህ መሠረት ገብረ እግዚአብሔር ዋና ሽፈራው ደግሞ ምክትል ዳይሬክተሮች ሆነው ሥራውን ተረክበው ያከናውኑ ጀመር።

ይህም ለኔ ትልቅ እረፍት ስለሆነኝ እንደተመኘሁት በጌጃ ቃለ ሕይወት ባሉ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ፈቃድ በተለያዩ የአገሪቱ ክፍሎች እየዞርኩ አገልጋዮችን ማሰልጠን እና ቤተ ክርስቲያናትን የማስታጠቅ አገልግሎቱን ቀጠልኩ። የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤቱን ሥራም ሙሉ በሙሉ ሳልተወ በአማካሪነት እና አስፈላጊ

ሲሆንም በማስተማር እያገለገልኩ ቆየሁ። ይህ አገልግሎትም ከጌጃ እስከተለየሁበት ጊዜ ድረስ ቀጥሎ ነበር።

ለጌጃ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት እኔ ትልቅ ሽኩም ስለነበረኝ በአማካሪነት ጊዜዬም ብዙ ምክር አሰጥ ነበር። እንዲያውም በ1987 ዓ.ም አቶ ጥላሁን ጋይሌ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ሰብሳቢ እያለ እኔ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤቱ ራሱን ችሎ በራሱ ቅጥር ግቢ ከቤተ ክርስቲያን አስተዳደር ነጻ ሆኖ እንዲሠራ እና በአማርኛ ቋንቋ በዲግሪ አስተምሮ እንዲያስመርቅ ሃሳብ አቅርቤ ነበር። ይሁንና ይኸው ሃሳብ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ጉዳይ በእኔ ቤት ቡተካሄደ ስብሰባ ላይ ጸድቆ በአፈጻጸሙ ሂደት ላይ ምክክር እያደረግን እያለ እኔ ወደ ዋና ጽሕፈት ቤት እንድዛወር ተጠየቅሁ።

እግዚአብሔር “ቃለ ሕይወት ሞተች!” ብሎ ከነገረኝ አሳዛኝ መልዕክት አንጻርም በጌጃ እያለሁም ብዙ ጥረት ማድረግን ቀጠልኩ። በተለይ በየቦታው እየዞርኩ የማየው አደገኛ ሁኔታ በጣም ያሳዘነኝ ነበር። ቤተ ክርስቲያን ከአስጨናቂው የሰደት ዘመን ስትሻገር ነገሩ ሁሉ መልኩን እየለወጠ ይሄድ ጀመር። ቃለ ሕይወት በየቦታው በሚነሱ ብዙ የስህተት ትምህርቶች እየተበዘበዘች ሄደች። እኔ ዞሬ አሠራራቸውን ላይም በየቦታው ለአሁኗ አምልኮም ሆነ ለሌሎች ፕሮግራሞች አገልጋዮች የሚጠሩት ከተለያዩ ቦታ እና ከተለያዩ ቤተ ክርስቲያን ነበር።

የሚጠሩት ወይም የሚጋበዙት አገልጋዮችም በየሄዱበት የሚናገሩት የየራሳቸውን አጀንዳ እና ዓላማ እንጂ የቃለ ሕይወትን አስተምህሮ እና ለቤተ ክርስቲያኑ የሚያስፈልገውን ጠቃሚ የወንጌል መልዕክት አልነበረም። በብዙ ቦታ አገልጋይ ሲጠሩም ሽማግሌዎች ጸልየው መክረው የወሰኑትን አይደለም። ተራው ምዕመን ሳይቀር ድንገት ያገኘውን ዝም ብሎ ያለ ዓላማ ይጋበዝ እና ቤተ ክርስቲያን መድረክ ላይ ያቆም ነበር። እግዚአብሔር የተናገረኝ የቤተ ክርስቲያን መሞት ጉዳይም በዚህ ሁሉ ሊገለጽ የሚችል ነበር። እኔም በየቦታው ሄጄ ሳይ ቃለ ሕይወት ባለቤት የሌላት ሆኖ ሊያገለግል የመጣው ሰውን ማንነት የሚመረምር እና “አንተ ማን ነህ? ከየት ነው የመጣኸው?” የሚል ሰው አልነበረም። አንድ ሰው የረለገውን ካስተማረ በኋላም «ይህ ትምህርት እንዴት ነው?» ብሎ ሲገመግም እና ትክክለኛውን ከስህተት ለመለየት የሚጥር እረኛ አልነበረም።

እኔም በተሰበረ ልብ ችግሩን ለመቅረፍ ሁል ጊዜ መጸለይ እና ጌጃ የነበረኝን አገልግሎት ለሚረከብኝ ሰው አስተላልፌ በመላ አገሪቱ እየዞርኩ ለማገልገል እና መስመር የማስያዝ ሥራ ለመሥራት እመኝ ጀመር። ለአያንዳንዱ አጥቢያ ቢያንስ አንድ መጽሐፍ ቅዱስ የተማረ አገልጋይ ያስፈልጋል ብዬም አንዲት አነስ ያለች የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት መምሪያ አዘጋጀሁ። እድሉን ባገኘሁበት ቦታ ሁሉ እየዞርኩም አንድ አስተማሪ የሚሆን ሰው ለአንድ አጥቢያ ለማዘጋጀት መጣር ጀመርኩ።

ያኔ እስከ የነበረው በአንድ አጥቢያ አንድ መጋቢ እንዲኖር ማድረግ ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስ የተማረና በአጥቢያው ያሉትን ሊያስተምር የሚችል አንድ አገልጋይ እንዲኖር ለማድረግ መጣር ነበር። በዚህ ሃሳብ መሠረት በቦቢቶ፣ በዱራሜ (ጠዛ)፣ በአርሲ፣ ነገሌ፣ በዲኒቃ፣ በኩየራ፣ ኩየአ (ሲዳማ ውስጥ) እየዘርኩ ሳስተምር ቆየሁ። በዚህ ሁኔታ ቃለ ሕይወትን ለመታደግ በሙሉ ኃይሌ እዚህ እና እዚያ እየተራራጥኩ እያለም በትውልድ መንደራ ሻሾን ባለችው ቦኖሻ ከተማ ለሁለት ጊዜያት ተመላልሻ የገኛ ተሰሎንቄን መጽሐፍ ሳስተምር ቆየሁ። ይህንኑ ትምህርት ለማጠናቀቅም በአንድ ዓመት ውስጥ ለሦስተኛ ጊዜ ወደ እዚያው አመራሁ።

ምዕራፍ ፳፰

እኔ ወደ ቦኖሻ ጌታ ግን ወደ አሜሪካ፣ እንግሊዝ እና ካናዳ

ጌታን መቅደምና በበሽታ መመታት

ወንጌላዊ ኬዳም “ቃለ ሕይወት ሞተች” የሚለውን የጌታን ድምጽ ከሰሙ ወዲህ እዚህም እዚያም ያለው የቤተ ክርስቲያን የተዘበራረቀ አስተምህሮ እና የቃለ ሕይወትን የቀደመ ቅዱስ ቃሉ ላይ ያተኮረ አካሄድ የዘነጋ አሠራር እንዲስተካከል ሲሯሯጡ እና የራሳቸውን ጥረት ሲያደርጉ ቆዩ። በዚህ መኃልም የትውልድ አገራቸው ሻሾን ወረዳ ዋና ከተማ ወደ ሆነው ቦኖሻ እየተመላለሱ ሲያገለግሉም ቆዩ። በዚህ ጊዜ አንድ ሃሳብ መጣላቸው። “ቃለ ሕይወት እየሞተች እኔ ለምን አዲስ አበባ ዝም ብዬ እየጸለይሁ ብቻ እቀመጣለሁ? አንድ ነገር ማድረግ አለብኝ፤ ጌታስ የተናገረኝ ለዚህ አይደል?!” ብለውም አሰቡ። ወዲያውም በተደጋጋሚ የተመላለሱባትን እና የራሳቸው ወገኖች ያሉባትን ቦኖሻን ማዕከል አድርገው በመላ አገሪቱ በሚገኙ ቤተ ክርስቲያናት እየዞሩ ቃለ ሕይወትን ከሞት የመታደግ አገልግሎት ሊሰጡ አሰቡ።

ይህንኑ ለሳብም ለባለቤታቸው ወ/ሮ ታደለች አማካሩ። ወ/ሮ ታደለችም “አይ ዝም ብለን አንሄድም እግዚአብሔር ቦኖሻ ሂዱ ሲለን እንሄዳለን።” ብለው መለሱ። ኬዳም ደጋግመው ጉዳዩን ቢያነሱም ወ/ሮ ታደለች “እግዚአብሔር ሲናገረን እንሄዳለን።” በሚለው አቋማቸው ጸኑ። ኬዳምም በባለቤታቸው ምላሽ ቅር በመስኘት “አንቺ እንደ ሉጥ ሚስት ከተማ ወድደሽ አዲስ አበባ ለመቅረት ነው እንቅር የምትይው። ድሮም የሌቶች ችግር ይህ ነው። (አንድን ቦታ ከለመዱ ትተው ለመሄድ አይፈልጉም)” ብለው ባለቤታቸውን ወቀሱ። በጉዳዩ ላይም ሳይገባቡ በጭቅጭቅ ብቻ ነገሩን ቋጭተው ኬዳም በዚያው 1982 ዓ.ም ለሦስተኛ ጊዜ ወደ ቦኖሻ ተጓዙ።

በአቅዳቸውም መሠረት ሐሙስ መሉ ቀን ሲያስተምሩ ከዋሉ በኋላ ዓርብ ጠዋትም በደንብ ተዘጋጅተው ወደ አገልግሎት ስፍራ ሄዱ። በዚህ አለትም ከአገልግሎት በኋላ ምንም እንኳን የባለቤታቸውን ይሁንታ ባያገኙም በራሳቸው ውሳኔ ብቻ ከቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ጋር በእርሳቸው ወደ ቦኖሻ የመዘዋወር እና ከቦኖሻ በመነሳትም

ወደ መላው ኢትዮጵያ እየተዘረጉ የማገልገል ሃሳባቸው ዙሪያ ምክክር ለማድረግ ቀጠረ ይዘዋል።

ወንጌላዊው ፍጹም ጤነኛ ሆነው ወደ ቦናሻ ያመሩ ሲሆን ዓርብ ጠዋት ደርሶም መድረክ ላይ እስኪወጡ ድረስ ምንም የሕመም ስሜት አልነበራቸውም። በድንገት ግን እዚያው መድረክ ላይ እየሰበኩ እያለ ከእግር ጥፍራቸው እስከ ራስ ጸጉራቸው ድረስ መላ ሰውነታቸውን ኃይለኛ ድንዛዜ ያዛቸው። ከውስጣቸው የሚሰማቸው ስሜትም ፈጽሞ ሊቆጣጠሩት ከሚችሉት በላይ ሆነባቸው። ፈጽሞ መንቀሳቀስ ስለልቻሉም የክዚህ ቀደምም ሆነ የበጋላ የአገልግሎት ሕይወታቸው አጋጥሟቸው በማያውቅ ሁኔታ በአቅራቢያ ላሉ አገልጋዮችን “ኑ ውሰዱኝ አልቻልኩም” አሉ። አገልጋዮችም ተሯሩጠው መጥተው አፋፍሰው ከመድረክ አወረዷቸው። ወዲያውም ባሳረፏቸው ስፍራ ላይ ሆነው በላይ በላይ ያስመልሳቸው ጀመር። ህጻን እስኪወጣ ድረስም አስመለሳቸው። ለትንሽ ጊዜ ያህልም አረፍ ብለው ቆዩ። ትንሽ ነፍሳቸው መለስ ስትልላቸውም የቀድሞ ጥንካሬያው የተመለሰላቸው ስለመሰላቸው በዙሪያቸው ያሉ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ባይቀበሏቸውም “የጀመርኩትን ትምህርት ልጩርሽ” ብለው ወደ መድረክ ወጡ። ሆኖም አሁንም አንደቀድሞአቸው ጠንክረው ማስተማር አልቻሉም። ብቻ የጀመሩትን እንደምንም ጨርሰው ከእርሳቸው ሊግር በተሰበሰበው ሕዝብ ልብ ሀዘን እና ፍርኃት በሚለቅ ሁኔታ ከሚሰማቸው ሕመም እና ከድካማቸው ለማረፍ በሰዎች ተደግፈው ከመድረክ ተወሰዱ።

በሁኔታው የተደናገጡት የቦናሻ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች እና አገልጋዮች ተሯሩጠው ኬዳምን በቅርብ ወዳለቸው ሃሳብ ከተማ ወሰዷቸው። ከሃላባም በዚያው ዕለት ወደ ሻሽመኔ ሄዱ። ሕመማቸውም በጣም እየጸና ሄደ። ሻሽመኔ አቶ ኬወሶ የሚባሉ አማኝ እና የራሳቸው መድሃኒት ቤት ያላቸው ሰው ቤት ለሦስት ቀናት ያህል ተኙ። ወደ ክሊኒክ ተወሰደው ተመርምረውም “በጭንቅላታቸው ውስጥ ሁለቱን የእንጎላቸውን ክፍሎች የሚያገናኘው ሥር ደርጃል፤ ሽላዚህ ነው በጣም የሚያማቸው።” ተብለው ተመለሱ።

መድኃኒት አዋቂው ኬወሶም ለሕመማቸው ተገቢ የሆነውን መድኃኒት አገኙላቸው። እርሱን እየተጠቀሙም ወደ አዲስ አበባ ተመልሶ ለሦስት ወር ያህል ሕመምተኛ ሆነው አልጋ ላይ ውለው ራሳቸውን ሲያስታምሙ ቆዩ። በዚህ ጊዜ 1983 ዓ.ም ገብቶ ከጅማሬው አንስቶ እስከ ኅዳር ወር ድረስ ኬዳም ከአገልግሎታቸው ተለይተው ጊዜውን አልጋ ላይ አሳለፉ። በእነዚህ ሦስት ወራትም ጥቁር አንበሳ ሆስፒታል እየተመላለሱ ሕክምና ሲከታተሉ ነበር። ከዚህ ሁኔታ የተነሳም የታመሙበት እና የፈውሳቸው ጊዜ ረዝሞ ኅዳር ወር ሲገባ ወንጌላዊው “ለምን በበሽታ መታኸኝ?” ብለው በእግዚአብሔር ላይ በማዘን ውስጣቸውም ቁጣ፣ ምሬትና እና ቅሬታን ተሞላ።

ይህንን የአገልጋዮቸውን የበረታ ሕመም እና ሃዘን የሞላበት ሁኔታ ያዩ የጊጃ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችም ወንጌላዊው እረፍት እና የጸሎት ጊዜ እንደሚያስፈልጋቸው አመኑ። አምስት መቶ በር በመስጠትም ወደ ባቦጋያ (ደብረ

ዘይት) ሂደው እንዲያርፉ ነገሯቸው። ወንጌላዊውም በሽማግሌዎች በጎ ሃሳብ ተሰማምተው ለ15 ቀናት ያህል ሊያርፉ እና ሊጸልዩ ወደ ባቦጋያ ሄዱ።

ኬዳም ባቦጋያ ደርሰውም እርብ እና ሐሙስ ዕለትን በጸጥታ በሕመም የተዳከመ ለካላቸውን እያሳረፉ ዋሉ። ዓርብ ዕለት ግን ከማለፍው 12:00 ሰዓት ጀምረው በጸም እና በጸሎት የእግዚአብሔርን ፊት ሲፈልጉ እና ውስጣቸው ያለውን ቅሬታ ለአምላካቸው ሲያጫውቱ አረፈዱ። ነገር ግን ብዙም ሳይቆዩ ልክ ዕኩላ ቀን ሲሆን በ6:00 ሰዓት ላይ እግዚአብሔር መልስ ሰጣቸው።

ለኬዳምም “የእኔን ጊዜ ቀድመሃል” አላቸው። ወንጌላዊውም ወዲያው በጸጸት በአምላካቸው ፊት ለነበ። የእግዚአብሔርን ጊዜ በትዕግስት ለመጠበቅ ተሰማሙና በጋዘን የተኮማተረው ልባቸው ተፈትቶ ወዲያውም ለላማቸው ተመለሰ። የንስሃ እና የምስጋና ጸሎት አድርሰውም ተነሱ። እግዚአብሔር በተናገራቸው ጉዳይ ዙሪያ ለመዘርጋትም ጌታ የወሰነው ጊዜ እስኪደርስ እና የእርሱ ፈቃድ እስኪፈጸም መጠበቅ እንዳለባቸው ተረዱ። ለ15 ቀናት ተብሎ የተያዘው የአረፍት እና የጽምና ጊዜም የልቦና አረፍታቸውን በጥቂት ቀናት ውስጥ አግኝተው ወዲያው ቅዳሜውን ወንጌላዊው ወደ ቤታቸው ተመለሱ። ሕመማቸውም በዚያው ወር ከላያቸው ላይ ተነሳ።

በዚያው የነዳር ወር ማብቂያ ላይም በአንድ ዕለት የኢትዮጵያ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ዋና ጸሐፊ የሆኑት ዶ/ር ሙላቱ ባፋ ወንጌላዊ ኬዳምን ለመጠየቅ ወደ ቤታቸው አመሩ። ወደ ኬዳም ቤት ያመሩት ዋና ጸሐፊ ወንጌላዊውን በቤታቸው አግኝተዋቸው አንድ አዲስ ዜና ነገሯቸው።

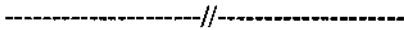
የኢትዮጵያ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ብሔራዊ ቦርድ ኤስ. አይ. ኤም በሚዘጋጅ የአገልግሎት እና ቤተ ክርስቲያኒቱን የማስተዋወቅ ጉዞ ላይ ቤተ ክርስቲያኒቱን በመወከል ሁለት ሰዎች እንዲሄዱ ውሳኔ አሳለፈ። ወንጌላዊ ኬዳም ከሌላው የኢትዮጵያ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን አንጋፋ የወንጌል አገልጋይ እና የእምነት አባት አቶ መርኪና መጃ ጋር በመሆን በጥር ወር ቤተ ክርስቲያኒቱን ወክለው ወደ ውጪ አገራት እንዲጓዙ ተመረጡ። ዶ/ር ሙላቱም ይህንኑ የሁለቱን አገልጋዮች ቃለ ሕይወትን በመወከል ወደ አሜሪካ፣ ካናዳ እና እንግሊዝ የመጓዝ ዜና ለወንጌላዊው በዚያች ማክለኛ ዕለት ሲያበስሩ ወንጌላዊው እንደልማዳቸው “እኚ፣ ጸልዩ መልስ እለጣለሁ።” አሉ።

ኬዳም ከዚያች ዕለት ምሽት ጀምሮም በጉዳዩ ላይ መጸለይ ጀመሩና ጸልዮው ወደ መገታቸው ሄዱ። በዚያው ሌሊትም አንድ ራእይ አዩ። በራእዩ ውስጥ ኬዳም በሻሾን ምድር ድር የሚያውቋቸውና የአክስታቸው ባል የነበሩ ግለሰብን እና ወንድማቸውን አዩ። እነዚህ ሁለት ወንድማማቾች ከሞቱ የቆዩ ሰዎች ነበሩ። በሕልማቸው ውስጥም ሁለቱ ሰዎች በታጠረ የከብት በረት ውስጥ ሆነው ኬዳም ደግሞ ከውጪ ቆመው ወንጌልን ሲሰጡላቸው ራሳቸውን አዩ።

ወንጌላዊው ይህንን እንግዳ የሆነ ሕልም እንዳይ ከአንቅልፍ ነቁ። ወዲያው ያዩትን ሕልም ለባለቤታቸው ለወ/ሮ ታደላች ተረኩላቸው። ወ/ሮ ታደላች ወንጌላዊው ከሞቱ የቆዩትን የአገራቸውን ሰዎች በሕልም ማየታቸውን አስበው "አይ ያንተ ነገር! በቃ ከሞቱትም ይሁን ካሉት ጋር ሁል ጊዜ ሻሾን ነው።" ብለው ቀለዱ። ኬዳምም በነገሩ ከልባቸው ሳቁና ባልና ሚስቱ በተፈጠረው አጋጣሚ እየተሳሳቁ ነገሩን ችላ ብለውት መልለው ተኙ።

ይሁንና ወንጌላዊው በጠዋት የማለዳ ጸሎታቸውን እየጸለዩ እያለ ነገሩ በራላቸው። ልክ በሕልም እንዳይአቸው ሰዎች በአሜሪካ፣ በእንግሊዝ እና በካናዳ ክርስትና ሞቷል። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ የእነዚህ አገራት ክርስቲያኖች በዓለማዊነት ሕይወት ዙሪያቸውን ታጥረዋል። ለእነዚህ ሰዎች ወንጌልን ለመስበክ መሄድ እንዳለባቸውም ኬዳም ወዲያው ተረዱ። ይህን ያዩትን ሕልም ከነፃቸው ሄደው ለቃል ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ዋና ጸሐፊ ዶ/ር ሙላቱ ባፋ በመናገር ለመጓዝ ፈቃደኛ መሆናቸውን አሳወቁ።

ጥር 1983 ዓ.ምም ወንጌላዊ ኬዳም የኢትዮጵያ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያንን በመወከል ከአቶ መርኪና መጃ ጋር ወደ ተጠቀሱት አገራት በረሩ።

አሜሪካ፣ ካናዳና እንግሊዝ

እግዚአብሔር ሻሾን ገብቼ ልቀመጥ እያልኩ የነበርኩትን ሰው ጌታ መክሮ እና በሕመም ከተኛሁበት አልጋ ላይ አስነስቶ በጥር ወር ከሌላው የቤተ ክርስቲያኖችን ትልቅ አገልጋይ አቶ መርኪና መጃ ጋር ወደ አሜሪካ ላከኝ። እኔም በአሜሪካ ላሉ ክርስቲያኖች የማስተላለፊውን መልእክት ከእግዚአብሔርና ከላከኝኝ የቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ተቀብዬ በደንብ ተዘጋጅቼ ውቅያኖስ አቋርጬ ለመብረር አውሮፕላን ተላረርኩ።

በጉዞአችን ወቅትም ከቦሌ አውሮፕላን ማረፊያ ተነስተን ወደ ጀርመን በማምራት የጥቂት ጊዜ ቆይታ አድርገን አውሮፕላን በመቀየር አትላንቲክን ተሻግረን አሜሪካ ገባን። አሜሪካ እንደደረስንም ጉዞአችን በሦስት ወራት ውስጥ በትላልቆቹ የአሜሪካ እና የካናዳ አገራት ልዩ ልዩ ከተሞች እና በእንግሊዝ ጭምር ወደሚገኙ በርካታ ቤተ ክርስቲያናት እንድንሄድ ፕሮግራም የተያዘልን መሆኑ ተነገረን።

እኔና አቶ መርኪና በሄድን በማግስቱ የተጓዘንበትን ተልዕኮ ለመጀመር በ12:00 ሰዓት ሪፖርት እና መልእክት ለማቅረብ ተዘጋጅተን እንድንወጣ ተነግሮን ወደ ማደሪያችን ገባን። እኛም በጉዞ የደከመ አካላችንን ለማሳረፍ ወዲያውኑ እራታችንን በልተን ተኛን። ተኝተን ትንሽ እንደቆየንም አቶ መርኪና ከተኛበት ተነስቶ ሰዓት ሲያይ 12:00 ሰዓት ይላል። ወደ እኔ መጥቶም "ኬዳም ተነስ ነግቷል" አለኝ። እኔም በጠዋት ሪፖርት እና መልእክት አቅራቢ ስለሆንኩ ተደናግጬ ተነሳሁ። እርሱም የምንበላው እዚያው

የምናድርበት ቤት ተቀምጦልን ስለነበር ሁሉን በፍጥነት አዘገጃጅቶ ቁርሳችንን በላን። ከዚያም ወደ ውጪ ለመውጣት መንጋቱን ብንጠብቅ ብንጠብቅ አይነጋም። እኔም ሁኔታውን አይቼ “እኔ ጋሽ መርኪና ጊዜው ከሌሊቱ ስድስት ሰዓት ሳይሆን አይቀርም ተሳስተናል።” አልኩት።

ከዚያም የሰዓቱን ነገር ትተን “በቃ በአገሩ ወፍ ካለ ሲነጋጋ ይጮኻል” አልኩት እና ተመልሰን መንጋቱን ለመጠባበቅ ያህል ብለን ተኛን። ብዙ ሰዓት ከተኛን በኋላ ሲነጋ ወፍ ጮኽ እና ተነሳን። ለካስ እኛ የሰዓቱን መለዋወጥ ሳናውቅ ከሌሊቱ ስድስት ሰዓት ነበር የተነሳነው። በኋላም ስድስት ሰዓት ያህል ቆይተን በትክክለኛው ማለዳ 12 ሰዓት ተነሳን። በዚህ ሰዓት ከተነሳን በኋላም አቶ መርኪናን “አሁን ሌሊት በበላነው ቁርስ እንሃድ ወይስ ደግመን እንብላ?” አልኩት። ሁለታችንም በተፈጠረው አጋጣሚ እና በራሳችን ላይ ስቀን አቶ መርኪና ምግብ ማዘገጃጀት በደንብ ስለሚችል በፍጥነት አቀራርቦ በዚያው ዕለት ሁለተኛውን ቁርሳችንን በልተን ወጣን።

በዚያ ማለዳም ሄደን የቤተ ክርስቲያናችንን ሪፖርት እና የመግቢያ መልእክት ከትንቢተ ኢሳይያስ መጽሐፍ አንብቤ አቀረብኩ። ይሁንና አገሩ ከእኛ አገር ጋር ካለው የሰዓት ልዩነት አንጻር ጨለማው አልፎ ንጋት ላይ ብንሆንም እኔ ቀን ይሁን ማታ ያለንበት ሰዓት አልገባኝም ነበር። ከመልእክቱ በኋላ ግን “በቃ ለምሳ እንሃድ!” ሲሉን ቀን እንደሆነ ገባኝ፤ ሄደንም ምሳችንን በላን። ምሽት ላይ ወደ እራት ወስደውን አያለም ሰዓቱ አሳስቶን ሁለት ጊዜ ቁርስ እንደበላን ነግረን አሳቅናቸው።

በአሜሪካ እና በተቀሩት አገራት በነበረን ቆይታም በኢትዮጵያ ሲያገለግሉ ቆይተው ወደ አገራቸው የተመለሱ ከእኔ ጋር ቦቢቾ የሠሩና ለዓመታት ዓለቃዬ የነበሩት እነ ማ/ር ዳይን የመሳሉ የቀድሞ ሚሲዮናውያን ስለነበሩ እነርሱ በብዙ ነገር ይረዱንና በምንሄድበት ሁሉ አብረውን በመጓዝ ያስተረጉሙልን ነበር። እኛን ወደ አሜሪካ የጋበዘን የኤስ አይ ኤም ቢሮ ሲሆን በአሜሪካ፣ በካናዳ እና በእንግሊዝ ባሉ ልዩ ልዩ ቤተ ክርስቲያናት በመዘዋወርም ስለ ቤተ ክርስቲያናችንና ከኤስ አይ ኤም ጋር ስላላት ግንኙነት መናገር ይጠበቅብን ነበር።

የኛ ጉዞ እና አጠቃላይ ፕሮግራሞችን ለአሜሪካውያን፣ ለካናዳውያን እና ለእንግሊዛውያን የየአገሩ ቤተ ክርስቲያናት እንጂ ከራሳችን አገር ሰዎች ጋር ወይም ከእነርሱ ቤተ ክርስቲያናት ጋር ምንም ፕሮግራም የተያዘለት አልነበረም።

እኛ አሜሪካ በሄድንበት ወቅት ደግሞ በኢትዮጵያ ያሉ የጊጂ መሪዎች እና የኛ ወዳጆች እነ ጋሼ ላቀው ወደ ልጆቻቸው እና ወደሚያውቋቸው ወዳጆቻቸው መሄዳችንን እና ሻርለት የሚባል ቦታ እንዳለን ነግረውን ነበር። እኛ አሜሪካ እንደገባንም የኛን እዚያ መድረስ የሰሙ ሁሉ ስልካችንን አፈላልገው ይደውሉልን ጀመር። ገና እንደገባንም በአንድ ሌሊት ሰዓት ጊዜ የተለያዩ ኢትዮጵያውያን እየደወሉ ሰላም እያሉን እነርሱንም እንድንገበኝ ጠየቁን። እኛም ሁኔታውን ከሚያስተናግዱን እና ከሚመሩን ሰዎች ጠይቀን መልስ ልንሰጥ ቀጠሮ ሰጥተን ተለያየን።

እኔም ነገሩን በማግሰቱ ለኛ ፕሮግራም አስተባባሪዎች በጥያቄ መልክ እነሳሁ። ከሚ/ር ዳይ እና ከሚ/ር አንደርስ ጋር አብረን በሆንንበት ሰዓት “እንዴት ነው የኛ ቆይታ እና የተያዘው ፕሮግራም? ከፈረንጆች ጋር ብቻ እንድንገናኝ እና እንድናገለግል ነው ወይስ ኢትዮጵያውያንን ማግኘትንም ይጨምራል?” ብዬ ስጠይቃቸው ፕሮግራሙ ለፈረንጆች ብቻ እንደሆነ ነገሩኝ።

እኔም በነገሩ ቅር ተለኝቼ ወዲያውኑ “እኔ ምንም ትልቅ ሰው አይደለሁም። ነገር ግን እግዚአብሔር በኔ ተጠቅሞ ከሠራው ሥራ የተነሳ የብዙዎች አባትና ወንድም ሆኛለሁ። እዚህ ብዙ ቤተሰብ አለኝ። ታዲያ እነዚህን ሰዎች ሳላገኝ ከተመለስኩ ረጅም አሜሪካ መጥቻለሁ ማለት አልችልም።” ስላቸው በሁኔታው ተደናገጠ። ከዚያም ተማክረው በዚያ ጊዜ ብዙ ኢትዮጵያውያን ወደነበሩበት ዋሺንግተን (ምንም እንኳን እዚያ ለፈረንጅ ቤተ ክርስቲያን የተያዘ ምንም ፕሮግራም ባይኖርም) ኢትዮጵያውያንን ብቻ ለማግኘት እንድንሄድ በፕሮግራሙ ላይ አካተቱ፤ የኛን ሙሉ ወጪ ሸፍነውም ጉዞውን አመቻቸዋል።

ከዚህም ሌላ እኛ የምንሄድባቸው የአሜሪካም ሆነ የካናዳ አስቴቶች ከመሄዳችን በፊት በዚያ ለሚኖሩ ኢትዮጵያውያን እና የኢትዮጵያውያን ቤተ ክርስቲያናት መልእክት እንዲደርሳቸው እና እንዲዘጋጁ አደረገ። ለእኔም በሄድኩበት ሁሉ ኢትዮጵያውያን ካሉ አንድ ቀን ከእነርሱ ጋር እንድውል እና እንዳስተምር ፕሮግራም ተዘጋጀልኝ። በዚህ ዓይነት ሁኔታም እነርሱ አስቀድመው ካወጡት ፕሮግራም ውጪ ወደ ዋሺንግተን ብቻ ስንሄድ የተቀሩትን ግን በቀጥታ በፕሮግራሙ መሀረት እየሄድን ኢትዮጵያውያንና ፈረንጆችንም አገለገልን። እግዚአብሔር በጣም ረድቶንም ምንም ሳንቸገርና አንድም ፕሮግራም ሳይደናቀፍ በሦስቱ አገራት ተዟቱረን በሦስት ወራት ውስጥ 77 ጊዜ ያህል መልዕክት ያቀረብኩኝ ሲሆን ከዚህ ውስጥ አስራ አራቱን ብቻ ለኢትዮጵያውያን በአማርኛ ሰበክሁኝ።

ይህ ሁሉ ሲሆን በመጀመሪያ ጊዜ ከገጠመን የሰዓት መዛባት አስቂኝ ገጠመኝ ሌላ የገጠመን የክፋ ችግር አልነበረም ይሁንና እኔ በአንድ ሆቴል የአሳማ ስጋ በልቼ ጨንገራዬን በመታመሚ ከዚያች ዕለት በኋላ የአሳማ ስጋ መብላት በመተዋ በድጋሚ ሳያመኝ የውጪ አገራት ቆይታችን ተጠናቀቀ።

በዚህ ጉዞአችን ወቅት በጉዞው ዋና ዓላማ መሰረት በመልእክቱ ውስጥ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን እንዴት በኢ.ሲ. አይ. ኤም ሚስዮናውያን ጀማሪዎን እንዳገኘች፤ መቼ እንደተመሰረተች እና አሁን ምን ያህል እንዳደገች፤ ባሳለፈቻቸው የዕድገት ዓመታትም ምን ያህል በመክራ፣ በስደት፣ በአስራት፣ በመዘጋት እና በሞት አደጋዎች መካከል እንዳለፈች፤ በመጨረሻም የቤተ ክርስቲያኒቱ ዋና ጽሕፈት ቤት ቢሮ በአሁን ወቅት ኮንቴይነር ውስጥ እንደሆነ እና ይህን መሰል ቤተ ክርስቲያኒቱ ያለባትን ችግሮች አቀርብ ነበር። ከዚያም በኋላ ከ30-40 ለሚሆኑ ደቂቃዎች ስብከቱን አቀርባለሁ። እነ ሚ/ር ዳይም እኛ ስንናገር በማስተርጎም ያግዙን ነበር።

ከዚህም ሌላ እግዚአብሔር አስቀድሞ በራእይ በተናገረኝ መሠረት እንዴት በአውሮፓ እና በአሜሪካ ክርስትና እየሞተ እንዳለ፤ አማኞች እንዴት በዓለማዊነት እንደተያዙ እና ከዚህ እንዲወጡ የሚያሳስብ መልእክት አቀርብ ነበር። በሄድንበት ቦታ ሁሉ አብዛኛው ሕዝብ መልእክታችንን በእምባ እና በለቅሶ ንስኃ እየገባ ነበር የተቀበለው። ከአገልግሎት በጎላም መጋቢያኑ እኛ ያደግነው ልክ እንደ እናንተ ባለ ሁኔታ እየተሰበከን ነው። አሁን ግን እኛ እንደዚህ መስበክ አንችልም እያሉ ያዘኑ ነበር። እኛም እንደታዘብነውና የሚያሳዝነው እውነታ በሦስቱ አገራት በአብዛኛው በቤተ ክርስቲያን የሚሰበሰቡት አረጋውያን እና ሴቶች ሲሆኑ ወጣቶች በጣም ጥቂቶች ነበሩ።

ቶርንቶ በነበረን አገልግሎት በትልቅ የቤተ ክርስቲያን የአምልኮ አዳራሽ ብዙ ሕዝብ ነበረ። በዚያ ጉባኤ እንዳሆሁት አንዳንድ ወጣት ሴቶች በጣም አጭር ቀሚስ ለብሰው በጸሎት ሰዓት ሳይቀር ማስተካካይ እያኘኑ ነበር የሚጸልዩት። እኔም በዕለቱ እየሰበከሁ የነበረው ስለ ቅድስና ስለነበር ከዚያ ጋር አያይዘኩ “በእግዚአብሔር ቤት ወደ እግዚአብሔር ፊት ስንቀርብ እንደዚህ ለብሰ መምጣት አይገባም ይህ ራቀትነት ነው። ማስተካካይ እያኘኑ መጸለይስ ልክ ነውን? -እውነተኛ ጸሎትስ ነውን? በዚህ መልኩ ከእግዚአብሔር ጋር የልብ ግንኙነት ማድረግ ይቻላልን?” በማለት ጠንክር ያለ የግሳጼ መልእክት አስተላለፍኩ። በዚህ ጊዜ ሕዝቡ መሬት ሁሉ እየወደቀና እያለቀሰ ነበር ንስኃ የገባው። እግዚአብሔር በዚያ ጊዜ በዚያ ሕዝብ ልብ ውስጥ ትልቅ ሥራ ሠርቷል።

እንግሊዝ አገር ስናገለግልም እንዲሁ እግዚአብሔር እንደተናገረን እውነቱን እንነገራቸው ነበር። አንድ ቀን በነበረኝ የሰበከት ክፍለ ጊዜ የክርስቶስ እና የቤተ ክርስቲያን ተልዕኮ ምን እንደሆነ በመግለጽ “ቤተ ክርስቲያን ዛሬ ተልዕኮዋን ጥላለች። ብዬ አንድ ምሳሌ ነገርኳቸው። በአገሪ አንድ አካባቢ እያገለገልኩ እያለ ሁለት የማውቃቸው ሴቶች በተመሳሳይ ጊዜ የተወለዱ ልጆች ነበሯቸው። በጎላም እነዚህ ልጆች አንዱ ሦስት ዓመት እስኪሞላው ድረስ በደንብ ጠንክሮ መሮጥ ሲችል ሌላው ግን እግሩ አልጸና ብሎ ሽባ ሆኖ መነሳት ተሳነው። እናቲቱም ብዙ ሃኪም እና ወንሻ ጋ ወስዳው ምንም መፍትሔ አላገኘችም። ልጅ ዝም ብሎ ተቀምጦ ነበር የሚለው። በመጨረሻም እናቲቱ ምንም የሚረዳ መፍትሄ ስታጣ አንድ ቀን በላዋ አግላ የልጇን መቀመጫ ጠበሰችው። ከዚያ በጎላ ልጅ መቀመጥ አቃተውና ወንበር ምናምን እየያዘ እንደምንም ብሎ ይቆም ጀመር። ትንሽ ቆይቶም በራሱ መራመድ እና መሄድ ቻለ።”

“እኛም እግዚአብሔር እናንተንም እንዲሁ ይጠብሳችኋል። እናንተ ያላችሁበት ሁኔታ ተመችቷችሁ ሽባ ሆናችሁ መቆምና መሮጥ አቅቷችኋል። በዚህ ላይ እናንተ ወንጌልን ለአፍሪካ እናደርሳለን ትላለችሁ፤ ነገር ግን የእናንተ የጎላ በር ክፍት ነው። እናንተ ወንጌል ወዳደረሰበት ወደ ፊት ስትሄዱ፤ ወደ ቤታችሁ ከሀደት፤ ዓለማዊነትና ሥጋዊነት በጓሮ በር ገብተዋል።” እያልኩ ስሰበክ እነርሱም ልክ እንደ ሌሎቹ በእግዚአብሔር ፊት እየወደቁ አልቅሰዋል።

እግዚአብሔር እኛን እዚያ የወሰደን ለፈረንጆቹ እንድንሰብክ እና እንዲባረኩ ብቻ ሳይሆን ለቃለ ሕይወትም ብዙ በረከት ያስገኘበት ነበር። ሰዋና ጽሕፈት ቤት ሕንጻ ማሠራያ የሚሆን የገንዘብ ድጋፍ ለማድረግ፣ ለልዩ ልዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤቶች የዲግሪ እና የዲፕሎማ ፕሮግራሞች መምህራንን ለመላክና በገንዘብ ለመደገፍ በብዙ ቦታ ቃል ተገብቶልን ነበር። በአሜሪካ በተለያዩ አምስት ቦታዎችም (እንደ ኮሎምቢያ የመጽሐፍ ቅዱስ ተቋም ባሉት ስፍራዎች) ስብሰባ አድርገናል። ካናዳም እንዲሁ የተሰበሰቡን ሲሆን ሰዎችን ወደ አሜሪካ ከሚጠሩ ይልቅ አሜሪካ ለአንድ ሰው በሚያወጡት በአገር ውስጥ ብዙ ሰው ማስተማር (መርዳት) እንደሚችሉ ተነጋግረናል። እግዚአብሔርም ረድቶን በስብሰባዎቹ ላይ ብዙ መልካም ውሳኔዎችን አሳልፏል።

በአሜሪካን ቆይታዬ ከቁሳቁስና ከገንዘብ አንጻር ለእኔ የሚሆን ነገር ለማግኘት ምንም ጥረት አላደረግሁም ነበር። ነገር ግን ለቮልስ ዋገን መኪናዬ የሚሆን አገር ውስጥ የጠፋ የመለዋወጫ ዕቃ ለመግዛት አስጽፌ ይገዢ ስለነበር እርሱን ገዛሁና ክፍያውን ለመግዣ ከዘጋጀሁት ደላር ላይ አውጥቼ ልክፍል ስል ሚ/ር ዳይ ራሳቸው ከፍለው እኔ እንዳልከፍል አድርገዋል።

ከዚህ ባሻገር ከፈረንጆቹ ጋር ስንገናኝ ስለ እኛ የግል አገልግሎት ሁኔታ እና ስለሚያስፈልጉን ጉድለቶቻችን ምንም አልተናገርንም። ስለ ቃለ ሕይወት እና ኤስ. አይ. ኤም የተናገርነው ግን በሄድንበት ሁሉ የሕዝቡን ልብ የነካ እና ቤተ ክርስቲያናቱ ስለ ኤስ. አይ. ኤም እና ቃለ ሕይወት ለመጀመሪያ ጊዜ በደንብ ሰምተው ያወቁበት ጊዜ ነበር።

ከዚህ ሌላ ወደ ኢትዮጵያውያን ስንሄድ በየደረስንበት በጣም አስደናቂ አቀባበል ይደረግልን ነበር። እኔን እንደ አባት የሚያዩኝ በርካታ መንፈሳዊ ልጆቹ በየቦታው እየተቀበሉ ያስተናግዱን እና በጣም ይንከባከቡን ነበር። ለምሳሌ፡- አንዲት ሣራ ባህታ የምትባል በጌጃ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ያስተማርኳት እህት አሜሪካን አግኝታኝ ነበር። ሣራ (አሁን ወደ ጌታ ሄዳለች።) ያኔ በጣም አስተዋይ የነበረች እህት ስትሆን ገና ከጌጃ ተለይታ ወደ አሜሪካን ለመሄድ ስትነሳ ከቤተ ክርስቲያን የመሸኛ ደብዳቤ አስጽፋ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት የተማረችበትንም ተገቢ ማስረጃ ይዛ ነበር የሄደችው። በአሜሪካን ምድር ሣራ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ነበረች። እኔ ወደ አሜሪካ በሄድኩበት ጊዜም በቤቷ የተለያዩ ቤተ ክርስቲያናት አባላት የሆኑ አማኞችን ሰብሰባ ሰው ሁሉ እርሷ ጋ አድሮ እን እንድርያስ ሀዋዝ እና ሌሎች ብዙ ሰዎች መጥተው በእነርሱ ቤት አስተምራክቸዋለሁ። በጊዜው ከአገራቸው ተለይተው ላሉት ለእነዚህ ወገኖች ያስተላለፍኩት ከጌታ የተቀበልኩት መልዕክት “እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ...” በሚለው በማቴዎስ ወንጌል ላይ ያለውን ሃሳብ ነበር።

“ከአገራችሁ ተለይታችሁ በስደት የምትኖሩት ሕይወት በጣም ከባድ ቢሆንም ጌታ ወደ እኔ ኑ እንዳላችሁ በሙሉ ልባችሁ ወደ ኢየሱስ ብትጠጉ እና ከኢየሱስ ጋር ብትሆኑ ግን ሰማያውያን ትሆናላችሁ።” እያልኩም አስተማርኳቸው።

በዚህ ዓይነት በልዩ ልዩ ቦታዎች ስንዘዋወር መምጣታችንን ሰምተው የተዘጋጁ ኢትዮጵያውያን በጠሩን ቦታ ሁሉ እየሄድን ጌታ የሰጠንን መልዕክት ስናቀርብ ከረምን።

የአሜሪካ፣ የካናዳና የእንግሊዝ ቆይታችን እንዲህ ደስ የሚያሰኝ እና በብዙ በረከት የተሞላ ሆኖልን በክብር ከቦታ ቦታ ተዘዋውረን ያገለገልንበት ነበር። በሄድንባቸው ቦታዎች ሁሉ ሁኔታዎቹ ምቹ የነበሩ ቢሆንም የአገሩ የአየር ሁኔታ ከኛ አገር በጣም የተለየ ነበር። እኔ ግን ስለ አገሩ አስቀድሜ ሰምቼ ስለነበር በደንብ ተዘጋጅቼ ነበር የሄድኩት። አንድ ጊዜ ካናዳ እያለን ካርላይና ወደሚባል አካባቢ እና በአሜሪካ እና ካናዳ መኃል ወዳለ የሀይቅ ዳርቻ ሚ/ር አስቴንሲንግ ከሚባሉ ሰው ጋር ሄድን። በዚያ ወቅት የአየሩ ሁኔታ በጣም ከባድ ቅዝቃዜ ያለበት በረዶ የሚወርድበት ጊዜ ስለነበር ኃይለኛ ብርድ ነበር።

እኔም ከዚህ ቀደም እስራኤል በሄድኩ ጊዜ ጌጃ ማታ ማታ ሳስተምር ልለብሰው በውድ ዋጋ የገዛሁት ካፖርት ስለነበረኝ እርሱን ለብሻለሁ። ከዚህም ሌላ አሜሪካ ከመሄዴ በፊት ታምሜ እያለ የሹራብ ሥራ የሚሰራ ሙሉጌታ የሚባል የጌጃ አባል የሆነ ወንድም የሹራብ ኮፍያ (ፊትን ሸፍኖ አንገት ድረስ የሚወርድ) እና ጓንት ሰጥቶኝ ስለነበር እሱን በደንብ አድርጌያለሁ። አቶ መርኪና ግን ምንም ሳያደርግ ወደሚሰጠኛው ቦታ ሄድን። በጣም የሚገርመው ከዚህ በፊት ለሰባት ቀናት በቆየንበት የአሜሪካ ግዛት በእኛ አገር የሌለ ዓይነት ኃይለኛ ሙቀት እና ጸሐይ ነበር ያጋጠመን። እናም እንዲህ ዓይነት ቅዝቃዜ ሲኖር እንደሚችል ፈጽሞ አልጠበቅንም ነበር።

በዕለቱ ልክ እዚያ የሀይቅ ዳርቻ እንደደረስን አቶ መርኪና ያለ ኮፍያ እና ጓንት ሲወጣ በ15 ደቂቃ ውስጥ ብርዱ መላ ሰውነቴን ሲያቀዘቅዘው የሚይዝ የሚጨብጠውን አጣ። እጁን ከሱ ሲከት ጭንቅላቴ በረዶ ይሆናል። በእጁ ጭንቅላቴን ሊሸፍን ሲሞክር እጁን ገና ከኪሱ ሲያወጣ በረዶው ያደርቀዋል። ይህን ያዩት እነ ሚስተር አስቴንሲንግ ተሯሩጠው ወዲያውኑ ካፖርት፣ ኮፍያ እና ጓንት ገዙለትና ችግሩ ተፈታ። በዚህ ላይም እዚያ በቆየንባቸው ቀናት አንዳንድ ቦታ አልጋው ራሱ ሙቀት የሚሰጥ ሽቦ ከውስጡ ሰላለው እርሱ ያሞቀናል። አንዳንዱ አልጋ ላይ ደግሞ ፍራሹ ውስጡ ሙቅ ውሃ የያዘ ነበር። እናም በዚህ ዓይነት አስቸጋሪውን ስፍራ ምቹ አድርገውት ስለሚኖሩ እኛም ሳንቸገር ቆየን።

በእውነት በዚያ ጉዞ በነበረን ቆይታ ሌሊት አይ ሌሞች እኛን በታላቅ የክብር አያያዝ ነበር ያቆዩን። ሁል ጊዜ ከቤት ስንወጣ ታጥቦን እንወጣ የነበረ ሲሆን በቀን ሦስት ጊዜ በጣም ጥሩ ሳሙናዎች እያገኘን እንታጠብ ነበር። በጉባኤ መካከል ስንቆም ሙቀቱ ላብ እንዳይፈጥርብን እና ሌላ ጠረን እንዳይኖረን በደንብ ታጥቦን ተዘጋጅተን እንሄድ ነበር።

በአሜሪካ፣ በካናዳ እና እንግሊዝ ያየናቸው ሰዎች ሁሉ መልካም ሆነው ነበር ያገኘናቸው። እነርሱ በጣም የሰለጠኑ በመሆናቸው እኛ እንደርነሱ ለመሆን ጠባቂ ዓመታት ያስፈልጉናል። ጠንካሮችና ትጉሞች ስለሆኑ ሁሉን አመቻቹ እንጂ ያየነው አገር ከእኛ ጋር ሲነጻጸር የአየር ሁኔታው መቅሰፍት የሆነ አገር ነው። ክረምቱም በጋውም በጣም አስቸጋሪ ነው። ሰዉ ግን ሁል ጊዜ ሰውን ለመርዳት ይፈልጋል። በዚያ ላይም በነዚያ አገሮች ያለው እድገት በኔ እገላለጽ ሰው ለሚጠይቀው የአኗኗር ጥያቄ ሁሉ መልስ የተሰጠበት ነው።

እግዚአብሔር እኔን ከከብቶች በረት አንስቶ በእነዚህ ታላላቅ አገሮች አሟላኩ፣ በታላላቅ ጉባኤዎች፣ በታላላቅ ሕዝብ እና የተማሩ ሰዎች ፊት ስለ እርሱ ሥራ እንድናገር አደርጎኛል። በእነዚህ ታላላቅ እና ኃያላን አገሮች ተሟላረን ስናገለግል ቆይተንም ከቀን ወደ ቀን የጦርነት ወራ እያየለ ወደ መጣባትና ለውጥ ወደ ምትሽተው አገራችን በሰኬት ተመለስን።

